

ZDISLAVA

*Ledy a sněhy, velebte Pána,
noci a dni, velebte Pána.
Světlo a temno, velebte Pána,
blesky a mraky, velebte Pána.*

(Dan 3, 70-73)

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Martina Davidka	3
Duchovní slovo	
Pastýřský list na Nový rok 2022	4
Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2022	5
Události	
56. diecézní setkání mládeže	6
Svatá Zdislava do českého kříšťálu oděna	8
Pout' ad Limina apostolorum	10
Červená středa v litoměřické diecézi	11
Vzpomínka	
Rozloučení s jáhnem Mgr. Jiřím Čunátem	12
Školství	
Biskup předal studentům stipendium	13
Zasedání správních rad církevních škol	13
Události	
Vyhlášení výsledků soutěže k Noci kostelů	14
Napsali jste	
Kostel sv. Anny v Jedlce	16
Zvony pro kostel ve Vranově nad Dyjí	17
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	18
Kalendárium	
Kalendárium na prosinec a leden	19
Zprávy	
Zprávy z diecéze	20
Charita	
Výcvikové středisko v Mnichově Hradišti	22
Chomutovská charita vyhlásila sbírku	22
Charita Most	23
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	24
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	27

Na obálce:
Kříšťalový
relikviář
sv. Zdislavy

Foto:
David Sobotka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
26. ročník • 5. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Milí čtenáři časopisu Zdislava,

na prahu nového roku dostáváte do rukou toto číslo, které je opět plné informací a zpráv ze života litoměřické diecéze. Jistě je zde místo pro krátké ohlédnutí za rokem 2021. Zřejmě se většina z nás shodne, že to byl rok náročný, ale v mnohém poučný. Katoličtí křesťané nežijí ve vzduchoprázdnu, ale ve společnosti mnoha ostatních lidí, kteří dar víry, nebo alespoň jejího intenzivního prožívání, nemají. Zažili jsme o rok dříve šok z příchodu pandemie, která nám na jedné straně připomněla křehkost našeho bytí, ale zároveň nás mohla přivést k hlubším úvahám nad životem a jeho smyslem. Objevila se nejen omezení, ale přicházely i nové formy, jak prožívat společné slavení Boží přítomnosti uprostřed nás. V letošním roce jsme se stali už tak trochu, promiňte tu vojenskou terminologii, „mazáky“ nebo „druhorochačky“ této nové reality. Jenomže právě to by mohlo vést k tomu, že by si někdo mohl říci, že to „staré a lety osvědčené“ už neplatí. Není tomu tak. Spíše ke všemu tomu, co dobře známe, přibyla řada novinek. Z každé zkoušky totiž vycházíme obohaceni o nové zkušenosti.

Farní společenství už na rozdíl od roku 2020 vědí, že různá opatření mají svůj smysl, ale že přesto, že si držíme tzv. sociální odstup, jsme si často mnohem blíže, protože sdílíme společná trápení, ale i občasná radosti. Naše různá setkání již nejsou jaksi všední a samozřejmá, ale mají nyní nádech vzácnosti. Bylo-li dříve někdy zahalené slavení mše svaté zdáním zvykovosti, dnes tomu zdaleka tak není. Je stále více zřejmé, že mše svatá nemusí nutně být, například proto, že nemocní kněz nebo jsou různé hygienické překážky a další problémy. Pak již nepřistupujeme k Božím věcem s jakousi automaticností, ale užíváme si tyto chvíle s vědomím, že příště už to být nemusí. A to nemluvím ani o situacích, že jsme někoho viděli sedávat v kostelních lavicích a najednou se dozvíme, že už je po smrti. Že pohřeb se konal z hygienických důvodů jen v úzkém rodinném kruhu, a nikoliv v celém farním společenství. Tato situace vedla i k tomu, že kněží začnou od Nového roku do úředních matričních knih zapisovat i další formy křesťanského rozloučení, než je jen klasický pohřeb s rakví v kostele a průvod na hřbitov s uložením ostatků. Forem křesťanského rozloučení je celá řada.

Abychom však nemluvili jen o věcech posledních, zaměřme svou pozornost do budoucna. Perspektiva vůbec není špatná. Společnost kolem nás totiž nejen očekává, že ve víře ve zmrtvýchvstalého Krista žijeme, což dosvědčujeme každodenním životem, ale budeme o ní schopni hovořit a ji předávat. Zvláště v této době je mnoho návratů k životu z víry, řada opravdových konverzí a zájem o věci Boží. Pro křesťany žijící mezi „nevěřícími“ jsou zde veliké příležitosti. V nedávném průzkumu, opřeném ne o manipulativní praktiky různých agentur, ale o solidní záznamy, které zveřejnila ČBK, vyšlo najevo, že česká společnost, co se týče víry, odpovídá průměru západoevropských zemí, a že mýtus nejateističtější země na světě, který se nám někdy snaží někteří novináři vnutit, je čistý nesmysl. Lidé v této zemi mají svou přirozenou religiozitu jako ostatní lidé žijící na západ od nás. Co snad chybí je systematické vzdělávání ve víře, kvalitní předávání základních věcí křesťanství a dobrá svědectví o Bohu a církvi, ale jinak nejsme zase tak odlišní od našich sousedů, s nimiž sdílíme hranice.

Ve společnosti došlo k řadě změn. Jednou z nich jsou i vyšší náklady na život a s tím i zvyšující se inflace. Ta je sama důsledkem celosvětového hospodářského vývoje, nicméně promítá se do každodenního života i do jeho podrobností. Mluvím o tom, protože se to dotýká i časopisu Zdislava. Do konce roku 2021 stál jeden výtisk 30 Kč. Ceny papíru, tisku, poštovního apod. stouply. Snažíme se dlouhodobě dělat Zdislavu tak, aby to, co získáme prodejem, pokrývalo náklady. Nicméně situace nás nutí, abychom v roce 2022 zvýšili cenu jednoho výtisku na 40 Kč. Při pěti číslech za rok to dělá 200 Kč na předplatném. Vzhledem ke kvalitě, kterou se snažíme držet, počtu obrazového i textového materiálu, můžeme říci, že to je téměř zážrak, že se všechno daří a jistě můžeme spoléhat na nebeskou přímluvu sv. Paní Zdislavy, která jako dobrá hospodárka nám pomáhá.

Přímluvě sv. Paní Zdislavy tedy chceme svěřit přicházející rok, neboť péče o nemocné nás jistě bude čekat i v příštím roce. Ona však se ujímá nejen správy veřejných věcí, nemocných a slabých, ale skrze její přímluvu přichází rozvoj, uzdravení a život. Svatá paní Zdislavo, oroduj za nás v novém roce 2022.

Mons. Martin Davidek
Generální vikář

Pastýřský list na Nový rok 2022

Sestry a bratři v Kristu, vážení a milí přátelé,

v poslední době, určitě v několika uplynulých měsících, jsme často slyšovali značně strohá pojmenování současné doby, a i my sami jsme posuzovali události, mající neblahý dopad na každého člověka. Mluvílo se, a ještě se stále mluví o dramatických a krizových časech, pro mnohé už jen těžko snesitelných opatřeních, jež vyvolávají obavy i lidské strachy a nejistoty. Začalo se, a to dokonce s jakousi samozřejmostí uvažovat, že to všechno - počínaje pandemií a ekonomickými propady nejen státního, ale i osobních a rodinných rozpočtů - se stane celkem normálním stavem. Zdá se, že tomu tak opravdu bude, ale nepokládejme tento, asi už nevyhnutelný, vývoj za tragédii. Máme nyní ojedinělou příležitost, totiž vědomě volit skromnější způsob života a cvičit se v odolnosti přestát a překonávat i vážné choroby, provázené někdy i bolestnějšími metodami léčení. Dosud jsme se chovali tak, že je pro nás všechno možné. Dostatek jsme zaměnili za nadbytek a každá újma byla a je pak útokem na naše pohodlí, pro mnohé vyslovený blahobyt. Odolný a statečný člověk, vyrůstající v prostředí překonávání životních zkoušek a bojů s nemocemi, bolestmi a utrpeními může rozumět sice nepřijemným, ale pro dobro celku účinným opatřením, které do jisté míry a na určitou dobu omezí bezbřehé uplatňování lidské svobody, ale v důsledku právě toto s velkou pravděpodobností přinese užitek a třeba i navrácení zdraví těla i duše mnohým, těžce zkušným bratrům a sestrám. Upřímně řečeno, kdy máme oprávnění mluvit pouze o dramatech, krizích a nedostatech v lidské společnosti? Jedině tehdy, když by svět stál a padal na nedůtklivých sobcích

a bezohledných egoistech. Naštěstí jich není tolik, aby se závaží na pomyslných vahách lidstva přiklonilo na jejich stranu. Nemíním, draží moji přátelé, stav věci obecných nahlížet různými, ale ani ne černými skly brýlí. Rád bych chtěl spolu s Vámi naši současnost se všemi problematickými jevy a nevyzpytatelnými okolnostmi vnímat z nadhledu, resp. pohledem víry. Vždyť se za věřící v Boha považujeme. Chci se ale i propojit se všemi těmi, zvláště v Litoměřické diecézi přítomnými, mnohými našimi sympatiizanty, obdařenými zdravým rozumem a pozitivním uvažováním, i statečností dospělých lidí. Víím, že optimistické vnitřní postoje lidí se nedají vynutit a nelze nařídít nikomu, aby se dospělým stal tím, že povinně a oddaně ponese odpovědnost za druhé, slabší a nedospělé. Ani se nedají u nikoho z lidí vynutit postoje přejícího a štědrého srdce. Jsem však přesvědčen o tom, že je v naší současnosti a v naší blízkosti přítomno dost těch, kteří si pokládají za svou čest být tvůrci pokoje, šířiteli ušlechtilosti v každodenním jednání, být oporou a zastáncem všech těch, žijících na tzv. periferiích lidských komunit a společenství, a to jediné proto, že je jim hanba se prosazovat na úkor druhých a nechávají se snad i úmyslně svým mlčením přehlušit, protože nechtějí přidávat křiku ve světě, ve kterém je ho už i tak dost.

Milí přátelé, draží diecézani, tato moje novoroční úvaha, resp. pastýřský list určený Vám všem, necht' je pro každého z Vás v těchto neklidných a nejistých časech povzbuzením k uvědomění si základního pravidla meziosobních vztahů: bezmocný člověk je vždy méně mocný než ten, kdo mocný objektivně je. Nejistý člověk má ve své duši méně klidu než ten, kdo si je jist. My, často křehcí,

slabí, bezmocní a obtíženi nejistotami všeho druhu jsme na tom před Pánem Bohem, oplývající silou a laskavou mocí, nikoliv jako zatracenci a odsouzení k nízkoprahovým zařízením na doživotí. Naopak, Boží plán s lidmi je plánem spásy a záchrany, pomoci a posily, znovuzískání důstojnosti člena Boží rodiny, tedy hodnoty být natrvalo Božím dítětem. O Vánocích připomínané narození betlémského Dítěte nám není cizí. Rozumíme mu a rozumíme i prostotě a skromnosti, v níž a do níž se narodilo. Jsme s Ním jedna rodina. Nový rok opět začínáme s Pannou Marií. Kéž nám všem na její přímluvu, Vaším blízkým a drahým, Vaším rodinám, žehná Bůh.

Váš + Jan

LEDEN

Úmysl papeže: **Za skutečné lidské bratrství**
Modleme se za všechny, kdo jsou diskriminováni a pronásledováni kvůli náboženství; ať ve společnosti, v níž žijí, jsou uznána jejich práva a důstojnost, pramenící ze skutečného lidského bratrství.

Národní úmysl: **Za lidi sevřené strachem**
Modleme se za všechny, kteří se obávají nového roku, aby zakusili pokoj od Pána.

ÚNOR

Úmysl papeže: **Za řeholnice a zasvěcené ženy**
Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahy jim vyprošujeme, aby i nadále nacházely nové odpovědi na výzvy naší doby.

Národní úmysl: **Za zimní olympijské hry**
Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

BŘEZEN

Úmysl papeže: **Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy**
Modleme se za nás křesťany, abychom tvářeli v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.

Národní úmysl: **Za katechumeny**
Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

DUBEN

Úmysl papeže: **Za zdravotníky**
Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby zejména v nejhudších zemích byli účinně podporováni ze strany vlády i svého okolí.

Národní úmysl: **Za nová kněžská a řeholní povolání**
Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poctivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na jeho volání.

KVĚTEN

Úmysl papeže: **Za víru mladých**
Modleme se za mladé lidi, povolané k plnosti života, aby v Marii nacházeli vzor naslouchání, hloubky rozlišování, odvahy víry a odhodlání ke službě.

Národní úmysl: **Za dobrovolníky ve farnostech**
Modleme se za všechny, kteří přispívají k životu farností, aby je Bůh posiloval a dával jim radost ze služby.

Denní modlitba Apoštolátu

Nebeský Otče,

kladu před tebe celý dnešní den a ve spolení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

úmysl papeže
národní úmysl

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2022

ČERVEN

Úmysl papeže: **Za rodiny**
Modleme se křesťanské rodiny po celém světě, aby skrze konkrétní skutky prožívaly nezištnou lásku a posvěcovaly se v každodenním životě.

Národní úmysl: **Za nově vysvěcené kněze**
Modleme se za nově vysvěcené kněze, aby byli stateční a věrní a stále úžeji se spojovali s Kristem Veleknězem.

ČERVENEC

Úmysl papeže: **Za starší lidi**
Modleme se za starší lidi, kteří představují kořeny a paměť lidu, aby jejich zkušenosti a moudrost pomáhaly nejmladším dívat se do budoucnosti s nadějí a odpovědností.

Národní úmysl: **Za české předsednictví Evropské unie**
Modleme se, aby české předsednictví Evropské unie přispělo k jednotě mezi zeměmi našeho kontinentu a k obnově křesťanských hodnot.

SRPEN

Úmysl papeže: **Za malé a střední podnikatele**
Modleme se, aby malí a střední podnikatelé, vážně zasažení hospodářskou a sociální krizí, našli prostředky nezbytné k pokračování svého podnikání ve službách okolí, ve kterém žijí.

Národní úmysl: **Za lidi na dovolených**
Modleme se za všechny, kteří se vydávají na cesty za poznáním a rekreací, aby Boha našli v krásě přírody i vznešenosti umění.

ZÁŘÍ

Úmysl papeže: **Za zrušení trestu smrti**
Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozujícím nedotknutelnost a důstojnost osoby.

Národní úmysl: **Za synodní proces**
Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

ŘÍJEN

Úmysl papeže: **Za církev otevřenou všem**
Modleme se, aby církev, věrná evangelium a odvážná při jeho ohlašování, byla místem solidarity, bratrství a otevřenosti a stále více žila v atmosféře synodality.

Národní úmysl: **Za volby do senátu**
Modleme se, aby nově zvolení senátoři vykonávali svůj úkol poctivě a spravedlivě.

LISTOPAD

Úmysl papeže: **Za děti, které trpí**
Modleme se, aby děti, které trpí, především žijící na ulici, oběti válek a sirotci, měly přístup ke vzdělání a mohly znovu zažít srdečnost rodinného prostředí.

Národní úmysl: **Za návštěvníky hřbitovů**
Modleme se za všechny, kdo vzpomínají na své zesnulé, aby se otevřeli víře ve věčný život.

PROSINEC

Úmysl papeže: **Za organizace dobrovolníků**
Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a neustále hledat nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni.

Národní úmysl: **Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb**
Modleme se na ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

www.popesprayer.va / www.jesuit.cz
www.cirkev.cz / www.modlitba.net

Těsně před zprášením protiepidemických opatření se podařilo realizovat 56. diecézní setkání mládeže. Konalo se jako obvykle v Litoměřicích, avšak v neobvyklém termínu: Papež František totiž rozhodl, že Světové dny mládeže se na diecézní úrovni nadále nebudou slavit na Květnou neděli, nýbrž na slavnost Krista Krále. Ta letos vyšla na 21. 11. Program probíhal celý víkend a zúčastnilo se ho celkem na osmdesát mladých lidí, přičemž někteří přijeli jen na jeho část. Novinkou také bylo to, že v souladu s instrukcí ke slavení SDM v diecézích byli na některé části programu pozváni i příslušníci ostatních generací. Do příprav akce se zapojilo asi 35 mladých dobrovolníků. Za motto této oslavy SDM zvolil papež František Kristova slova adresovaná budoucímu apoštolu národů: „Vstaň, učiním Tě svědkem toho, co jsi viděl.“ (Sk 26,16). Tématem setkání proto byla otázka, jak vydávat svědectví o své víře v dnešním světě.

Proběhlo 56. diecézní setkání mládeže v Litoměřicích

Mladí účastníci se začali sjíždět již v pátek odpoledne do Diecézního domu kardinála Trochty (DDKT) v Litoměřicích, kde bylo setkání zahájeno mší svatou v 18 hodin. Hlavním celebrantem byl P. Vít Machek, lounský děkan a kaplan pro mládež lounského vikariátu.

Krásný hudební doprovod mše svaté a celého setkání zajišťovala litoměřická schola vedená Magdou Šobánovou. Po večeri vyrazili mladí na kopec Radošín, na jehož vrcholu se modlili za město Litoměřice, celou litoměřickou diecézi a její mládež. Po návratu do DDKT mohli ještě společně strávit chvíli v čajovně, kterou pořadatelé připravili.

Sobota začala opět mší svatou, slouženou P. Kamilem Škodou, kaplanem pro mládež mlado-boleslavského vikariátu. Po snídani se účastníci přesunuli do kina Máj, kde je čekal dopolední program: talk show na téma evangelizace se čtyřmi hosty: otcem biskupem Mons. Janem Baxantem, vězeňskou kaplánkou Mgr. Květou Jakubalovou, ředitelkou hospice Mgr. Monikou Markovou a advokátem Mgr. Jakubem Zechovským. Hovořili velmi osobně o svých zkušenostech se svědectvím o víře v ateistické společnosti. Vzájemně se doplňovali a shodli se na tom, že důležitá je vnitřní pravdivost křesťana a jeho upřímná snaha žít v souladu s hodnotami, které vyznává.

Po obědě si mladí mohli program sami vybrat. V nabídce byly besedy s hosty Monikou Markovou o službě v hospici nebo Jakubem Zechovským o pohledu církve na „manželství“ stejnopohlavních párů, dále povídání s Magdou Šobánovou o rozvíjení vztahu s Bohem v každodenním životě nebo diskuze o aktuálních palčivých otázkách s P. Pavlem Morávkem, kaplanem pro mládež českolipského vikariátu. Byly připraveny také sportovní a výtvarné workshopy nebo procházka po městě. Mnoho účastníků využilo příležitosti ke svátosti smíření nebo duchovním rozhovorům, při nichž se mohli setkat také se sestrou voršílkou Marií-Annou Linhartovou.

Večer byl nejprve věnován duchovní přípravě na slavnost Krista Krále. Modlitba chval vyústila v adoraci Nejsvětější svátosti, po níž bylo možné využít nabídky přímluvné modlitby. Druhou část večera pak mohli mladí lidé společně strávit opět při dobrém čaji v naší čajovně.

Celé setkání vyvrcholilo v neděli o slavnosti Krista Krále pontifickými mší svatou, celebrovanou otcem biskupem Mons. Janem Baxantem v litoměřické katedrále sv. Štěpána. V jejím závěru otec biskup vyslal mladé, aby svědčili o své víře tam, kde žijí, a udělil jim k tomu zvláštní požehnání.

P. Jiří Smolek

Vstaň, učiním Tě svědkem toho, co jsi viděl.“ (Sk 26,16)

Foto: archiv a web DCM Litoměřice, Dominik Faustus

DAR PRO PAPEŽE FRANTIŠKA A JEHO CESTA DO Vatikánu

„SVATÁ ZDISLAVA DO ČESKÉHO KŘIŠŤÁLU ODĚNA“

Kunratice u Cvikova se tak jako po celý letošní rok dostaly v měsíci říjnu a listopadu do hledáčku médií, informujících o zdejších dění, spojeném se sklárnou Jiřího Pačinka a především Křišťálovým chrámem. Tentokrát médií nejen tuzemských, ale i světových...

Myšlenka vytvořit skleněný dar pro Svatého otce - křišťálový objekt, který by do rukou papeže Františka přinesl poselství významné české svätice sväté Zdislavy, patronky chudých, nemocných a zejména patronky rodin, se zrodila v hlavě Davida Sobotky přesně před rokem, v období adventu. Byl to historicky první advent, který byl zasažen dopadem celosvětové pandemie nemoci covid, a tak význam a odkaz sväté Zdislavy nabyl na naléhavosti a síle svého sdělení.

Blížkost a spiritus loci místa, kde před staletími žila a blahodárně působila na své okolí, tedy v nedalekém Jablonném v Podještědí a na hradě Lemberku, ovlivnila a inspirovala Davida Sobotku a Jiřího Pačinka, kteří v obci Kunratice u Cvikova společně se správcem farnosti J. M. can. Rudolfem Repkou před bezmála dvěma lety vytvořili Křišťálový chrám, k myšlence odít svätou Zdislavu do ušlechtilého českého křišťálu.

Svatý otec přijímá křišťálový dar od českých a moravských biskupů (11. listopadu 2021)

Křišťálová monstrance s relikvií sväté Zdislavy se tak stala oficiálním darem křesťanů Čech, Moravy a Slezska a byla Svatému otci předána českými biskupy při návštěvě Vatikánu v rámci Ad limina Apostolorum ve čtvrtek 11. listopadu 2021.

Objekt vytvořený pouze z křišťálového čirého skla technikou ručního tvarování ve svém samém srdci nese ostatek sväté Zdislavy, obklopený v čelní části dvanácti slunečními paprsky, představujícími dvanáct apoštolů a v zadní části pak sedmi paprsky, které symbolizují sedm darů Ducha svätého.

Noha relikviáře jako pevný základ víry nese tři křišťálové kameje - symboly Svaté Trojice, na kterých je vyryta podobizna sväté Zdislavy, podávající jídlo chudým a nemocným, zatímco dvě další nesou znak litoměřické diecéze a latinský text k výročí 800 let od jejího narození.

O uměleckou rytinu se postaral jeden z nejvýznamnějších evropských rytců skla, Arno Čančík z nedaleké obce Polevsko, který patří k absolutní špičce svého oboru.

Centrální kapsle, nesená skleněným sloupem jako symbolem křesťanství, je pak prostorem

nejvýznamnějším - místem, které uchovává a do Vatikánu zcela poprvé přivezl svätou Zdislavu, již se tak český křišťál stal ochráncem a věčným zájemcem.

Samotný projekt a cesta do Věčného města Říma a Vatikánu byly připravovány od letošního ledna, kdy na samém začátku stála myšlenka Davida Sobotky dát Svatému otci Františkovi vědět příběh obnovy a znovuzrození zdejšího kostela Povýšení svätého Kříže.

V loňském roce, tedy symbolicky v roce 800 let od narození sväté Zdislavy, se na schodech omšelého, nevyužívaného a trvale uzamčeného kostela sešli Jiří Pačinek, David Sobotka, místostarosta Josef Černý a zastupitelka Martina Černá s farářem a správcem kunratické římskokatolické farnosti, J. M. can. Rudolfem Repkou, aby mu nabídli vzájemnou spolupráci, spočívající v přítomnosti a představení uměleckého skla Jiřího Pačinka v sakrálním prostoru. Reakce pana faráře Repky byla tehdy nejen pozitivní, ale přímo inspirativní a vizionářská, jelikož navrhl trvalou expozici Pačinkovy tvorby a nabídl svou maximální podporu a součinnost.

Následující kroky pak byly jen otázkou týdnů a 12. června 2020 se tak kunratický kostel, který byl nazván Křišťálovým chrámem, slavnostně představil veřejnosti v rámci Noci kostelů.

Od té doby sem zavítaly tisíce návštěvníků, poutníků a obdivovatelů umění. Konala se zde celá řada kulturních akcí, koncertů a také slavnostních bohoslužeb, které zde sloužil například 20. sídelní biskup Litoměřické diecéze Mons. Jan Baxant, nebo naposledy velvyslanec Svatého stolce v České republice, Jeho Excelence Apoštolský nuncius Mons. Charles Daniel Balvo.

Ten jako jediný duchovní představitel v sobotu 2. října poprvé zhlédl Křišťálovou monstranci s relikvií sväté Zdislavy, která byla vytvořena jako oficiální dar České biskupské konference Svatému otci Františkovi a na svou pout' do Vatikánu se vydala v neděli 7. listopadu společně s Jiřím Pačinkem, Davidem Sobotkou, Rudolfem Repkou a jejich třemi přáteli. Do Věčného města úspěšně dorazila spolu s dalšími dvěma originály, se kterými byla v úterý 9. listopadu oficiálně představena českým biskupům a pozvaným hostům v rámci slavnostní recepce, připravené velvyslancem České republiky ve Vatikánu, Jeho Excelencí Václavem Kolajou v bohosloveckém semináři Nepomucenum v Římě.

Druhý den, ve středu 10. listopadu, se autoři monstrance sväté Zdislavy zúčastnili generální audience u Svatého otce, kde v aule Pavla VI. před zraky tisíců přihlížejících došlo k naprosto nečekanému osobnímu setkání a rozhovoru s papežem Františkem, který autorům dokonce poželhal.

Ve čtvrtek 11. listopadu v 11.00 hodin se pak příběh sväté Zdislavy, oděné do českého křišťálu, uzavřel okamžikem, kdy byla monstrance českými biskupy slavnostně předána Svatému otci v rámci soukromé audience. Dle autentických slov představitelů České biskupské konference, a také jak patrně z televizního záznamu Vatikánské televize, který obletěl celý svět, byl papež František ohromen krásou křišťálu a uměním českých sklářů a s velkým nadšením dar přijal.

Další dva originály pak byly požeňnány unikátní poctou, kdy se v pátek 12. listopadu staly součástí mše sväté, celebrowané symbolicky litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem

Relikviář na svatopetrském náměstí v pozadí se svým tvůrcem sklářským mistrem Jiřím Pačinkem

v jedné z nejvýznamnějších římských papežských bazilik, vybudované ve 4. století, Basilica di San Paolo fuori le mura, stojící na hlavním oltáři a zářící jako dvě křišťálové slunce...

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant při mši sv. v Basilice di San Polo fuori le mura v Římě

Ve svých slovech zde Otec biskup osobně pozdravil poutníky z Kunratic u Cvikova, poděkoval jim za vytvoření Monstrance sväté Zdislavy a popřál štěstí a bezpečí na zpáteční cestě.

Po svém návratu do České republiky se tyto dva originály, které v Římě osobně zavítaly na dvě pro křesťanskou církev nejvýznamnější

Pout' ad Limina apostolorum

místa spojená se jmény dvou hlavních patronů a pilířů víry, tedy svatým Petrem a svatým Pavlem, stanou trvalými poklady míst, kde vznikly.

Jeden originál monstrance s relikvií svaté Zdislavy je od 20. listopadu trvale vystaven v sídelním kostele správce cvikovské a kunratické římskokatolické farnosti J. M.

can. Rudolfa Repky ve Cvikově a jeden pak přímo v místě svého zrodu, tedy v Kříšťálovém chrámu v Kunraticích u Cvikova, které se tak stávají významným poutním místem.

David Sobotka,
umělecký manager

www.pacinekglass.com

Foto: D. Sobotka, Vaticana News, A. Guthrie

Chvilu, ve kterých vznikala idea relikviáře, popsal cvikovský farář, P. Rudolf Repka:

„8. března 2020 jsem odjel na čtrnáctidenní dovolenou. Pátý den jsem se vracel přes již uzavřené hranice mezi Českem a Slovenskem, protože začal covid. Začal jsem se tedy modlit. A protože deset kilometrů od Cvikova mám sv. Zdislavu (...), začal jsem se modlit ke sv. Zdislavě jako k patronce nemocných. Čas běžel a začal lockdown. Rodiny zůstaly doma, manželé, děti s rodiči od rána do večera zavření doma, vynořily se krize v rodinách. Opět jsem si řekl, budu se modlit, vždyť sv. Zdislava je patronka rodin. (...) Lockdown pokračoval, lidé byli bez práce, bez příjmů, bez sociálních jistot, začínalo být vidět, kolik lidí chudne a ocitá se bez prostředků. Vzpomněl jsem si tedy na úplně první patronát sv. Zdislavy, držení po celá staletí: patronka chudých. A právě jako patronka chudých je vyobrazena na tomto relikviáři.“

Pout' ad Limina apostolorum (k prahům apoštolů) by měli každých pět let vykonat do Vatikánu biskupové, kteří zde podávají zprávu o stavu svých diecézí. Zahnuje setkání s papežem, modlitbu u hrobů apoštolů sv. Petra a Pavla, mše svaté ve čtyřech papežských bazilikách a návštěvy vatikánských úřadů. Ty absolvují čeští a moravští biskupové postupně během celého týdne.

Návštěva českých a moravských biskupů ad Limina apostolorum probíhala ve dnech 8.-14. listopadu 2021 a vyvrcholila ve čtvrtek 11. listopadu setkáním se Svatým otcem. Odehrávala se formou velmi neoficiálního a otevřeného dialogu, který trval více než dvě hodiny, potvrdil předseda České biskupské konference, arcibiskup Jan Graubner, při krátkém brífingu v českém centru Velehrad nedaleko Vatikánu.

Pout' zahájili biskupové v neděli 7. 11. mší svatou od 16.00 hodin v bazilice sv. Klimenta a následnou modlitbou u hrobu sv. Cyrila v kryté bazilice. Druhý den, v pondělí 8. 11., slavili biskupové mši svatou v 7.30 hodin v bazilice sv. Petra a pomodlili se i u hrobu apoštola Petra. V úterý 9. 11., na slavnost posvěcení Lateránské baziliky, od 7.30 hodin biskupové koncebrovali mši svatou v Lateránské bazilice.

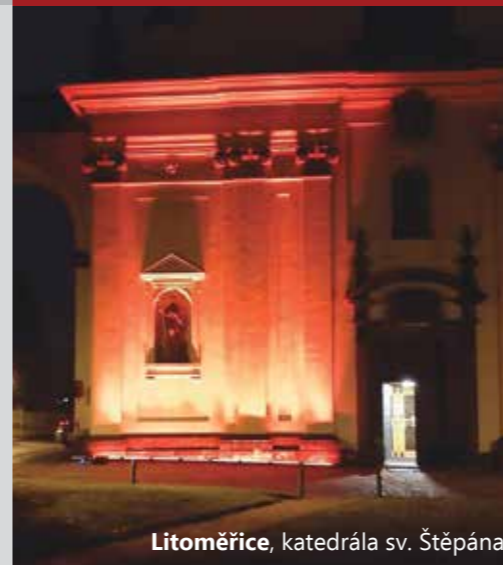
Na pozvání českého velvyslance při Svatém stolci Václava Kolaji se biskupové zúčastnili od 19.00 hodin slavnostního večera v Papežské koleji Nepomucenum pořádaného u příležitosti zakončení Roku sv. Ludmily. Zde byly také prezentovány dary pro papeže Františka a biskupové se setkali s jejich tvůrci.

Středu 10. 11. zahájili společnou ranní mši sv. od 7.30 hodin v bazilice Panny Marie Větší. Ve čtvrtek 11. 11. dopoledne se biskupové setkali na soukromé audienci se Svatým otcem a předali mu dary - kříšťálový relikviář s ostatky sv. Zdislavy ze sklářské dílny Jiřího Pačinka a finanční dar ve výši 50 tis. euro za všechny věřící z České republiky, který je určený pro potřebné. Šek byl předán ve speciálně vyrobených brokátových deskách s papežským znakem z dílny společnosti Hedva Český Brokát.

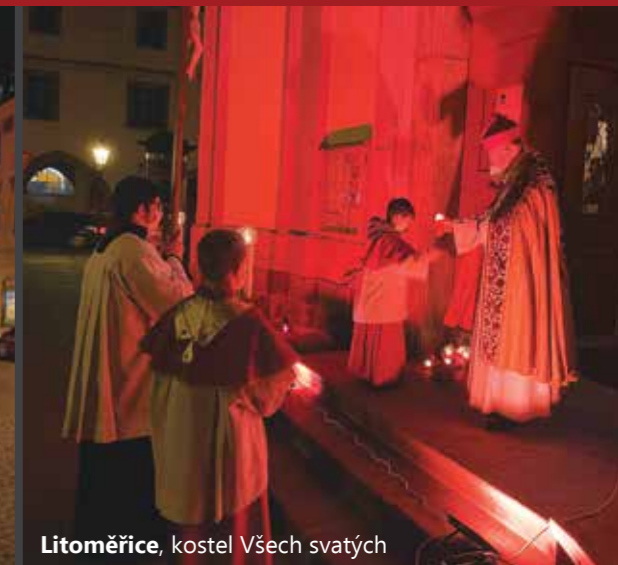
V pátek 12. 11. odpoledne navštívili biskupové hrob apoštola národů sv. Pavla v bazilice sv. Pavla za hradbami, kde koncebrovali mši svatou v 16.00 hodin. V sobotu 13. 11., na svátek sv. Anežky České, putovali biskupové společně s bohoslovci a kněžími z české Papežské koleje sv. Jana Nepomuckého v Římě do Assisi, kde slavili bohoslužbu v bazilice sv. Kláry. V neděli 14. 11. zakončili biskupové svou návštěvu společnou ranní bohoslužbou v bazilice sv. Bartoloměje.

Redakce (Foto: David Sobotka, Vaticana News; Zdroj: cirkev.cz)

Červená středa - #RedWednesday v litoměřické diecézi

Litoměřice, katedrála sv. Štěpána

Litoměřice, kostel Věch svatých

#RED WEDNESDAY

Červená středa je mezinárodní kampaň s heslem Make a stand for faith and freedom (Společně za víru a svobodu), která vznikla na britských ostrovech. Iniciativa chce propagovat víru i toleranci ve společnosti a podpořit solidaritu s oběťmi pronásledování či být hlasem proti násilí a útlaku vykonávaného ve jménu náboženství.

Červená je barva krve, mučednictví; světlo je symbolem naděje v temnotách.

Na území České republiky se ve středu 24. listopadu 2021 zapojilo 130 farností, evangelických sborů a židovských obcí a červenou barvou se rozzářilo téměř 80 budov. Součástí programu v Praze byla konference pořádaná Institutem pro křesťansko-demokratickou politiku s názvem „Pronásledování pro víru. Jak mohu pomoci já?“ na Univerzitě Karlově a také celostátně vysílaný benefiční koncert pořádaný na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění. Červeně se rozsvítilo i několik velvyslanectví. Vzpomínkové akce zde spolupořádá Česká biskupská konference, Federace židovských obcí a Ekumenická rada církví v ČR.

Na fotografiích můžete vidět, jak se zapojily do akce také farnosti na různých místech litoměřické diecéze.

Chomutov, sloup Nejsvětější Trojice

Boreč, kaple Nejsv. Trojice a Panny Marie

Fotografie: Dominik Faustus (Boreč, Sutom), Antonín Fegyveres (Litoměřice), Marie Mazancová (Litoměřice), archiv farnosti Chomutov (Chomutov), Miroslav Jan Zuckerstein (Litoměřice)

Více informací na: cervenastreda.cz

Litoměřice

Sutom, kostel sv. Petra a Pavla

V pátek 12. listopadu 2021 ve 14 hodin se v kostele Panny Marie Sněžné ve Sněžné u Krásné Lípy konalo poslední rozloučení s trvalým jáhnem litoměřické diecéze Mgr. Jiřím Čunátem.

Mgr. Jiří Čunát zemřel ve čtvrtek 18. října 2021 ve věku 56 let.

S bývalým ředitelem Biskupského gymnázia Varnsdorf a Schrödingerova institutu se přišla rozloučit do krásnolipského kostela spolu s rodinou také řada přátel a známých.

Zádušní mši svatou celebroid generální vikář Mons. Martin Davídek, koncebrovali: jezuita P. František Hylmar, šluknovský arciděkan R.D. Pavel Procházka, R.D. Milan Matfiak a salesián P. Jozef Kujan. Jáhenskou službu u oltáře vykonal Mgr. Jan Hedvík.

Na konci bohoslužby vzpomněl na svého otce a poděkoval přítomným jeho syn Martin Čunát.

Odpočinutí věčně dej mu ó Pane, a světlo věčně ať mu svítí.

R.I.P.

Litoměřický biskup předal vybraným studentům Univerzity J. E. Purkyně stipendia

Ve čtvrtek 9. prosince 2021 v 15 hodin předal ve své rezidenci litoměřický biskup Mons. Jan Baxant vybraným studentům Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem stipendia. V letošním roce se jednalo o šest studentů, kteří byli na žádost děkanů jednotlivých fakult takto podpořeni. Původně podporovalo litoměřické biskupství každoročně dva studenty z filozofické fakulty, od roku 2017 se k nim přidalo stipendium pro dva studenty ze zdravotnických studií a v tomto roce přibýlo ještě stipendium pro studenty pedagogické a přírodovědecké fakulty.

Při setkání se studenty a jejich doprovodem pohovořil litoměřický biskup o dlouhodobých dobrých vztazích, které má biskupství s ústeckou univerzitou a připomněl i univerzitní kapli. Jedná se o místo pro modlitbu a křesťanské hovory, které jsou však v této pandemické době velmi omezené. Mons. Baxant vnímá upřímnou snahu univerzity v Ústeckém kraji o duševní i duchovní rozvoj. Zmínil se také o své zkušenosti, kdy se v ústecké nemocnici, kde byl hospitalizován, setkal se studenty zdravotnických studií, kteří chodili příkladně pečovat o nemohoucí pacienty.

V krátké promluvě biskup představil také litoměřickou diecézi a její kulturní dědictví. Zmínil též italskou barokní architekturu, patrnou zvláště v Litoměřicích. V souvislosti s tímto dějinným architektonickým odkazem připomněl i další základní hodnoty stavitelů, jako jsou děti a rodina. Ačkoliv litoměřická diecéze bývá někdy nazývána kamenolomem Páně, lze ji vnímat zároveň i jako zahradu Čech. Obě roviny však spojuje to, že v obou se musí tvrdě pracovat. Přítomným studentům, Janu i Matějovi připomněl apoštolský původ jejich jmen, a pohovořil i o sv. Janu Křtíteli.

Na závěr biskup popřál studentu germanistiky Janovi, studentce interkulturní germanistiky a učitelství Báře, porodní asistentce a studentce dalších zdravotnických studií Janě a studentu fyzioterapie Matějovi mnoho sil do dalšího studia a života. Jeden student převzal stipendium již v dopoledních hodinách a jedna studentka se z důvodu nemoci aktuálně nemohla dostavit.

Kéž se všem studentům a učitelům univerzit v litoměřické diecézi dobře daří v nadcházejícím kalendářním roce i v časech budoucích.

Zasedání správních rad církevních škol ve Šluknovském výběžku

Ve středu 8. prosince 2021 se konalo zasedání školské rady Schrödingerova institutu a školské rady Biskupského gymnázia ve Varnsdorfu. Zasedání začalo v sídle Schrödingerova institutu v klášteře sv. Karla Boromejského v Jiřkově, kde radní přivítala ředitelka institutu Bc. Gabriela Doušová.

Schrödingerův institut má ve Šluknovském výběžku 40 středisek volného času, ve kterých se v loňském roce účastnilo 2626 dětí zájmového vzdělávání. Střediska se nacházejí v Jiřkově (3 střediska), v Mikulášovicích (1 středisko), ve Vilémově (3 střediska), v Rumburku (9 středisek), ve Velkém Šenově (4 střediska), ve Varnsdorfu (8 středisek), v Krásné Lípě (2 střediska), v Dolní Poustevně (3 střediska), ve Starých Křečanech (1 středisko), ve Šluknově (1 středisko) a v Dolním Podloží (2 střediska).

Po projednání stanoveného programu se přítomní přesunuli do Rumburku do tanečního klubu Balahala v budově jednoho ze středisek institutu, kde paní ředitelka seznámila radní s plánovanými úpravami a novými programy pro toto centrum volného času.

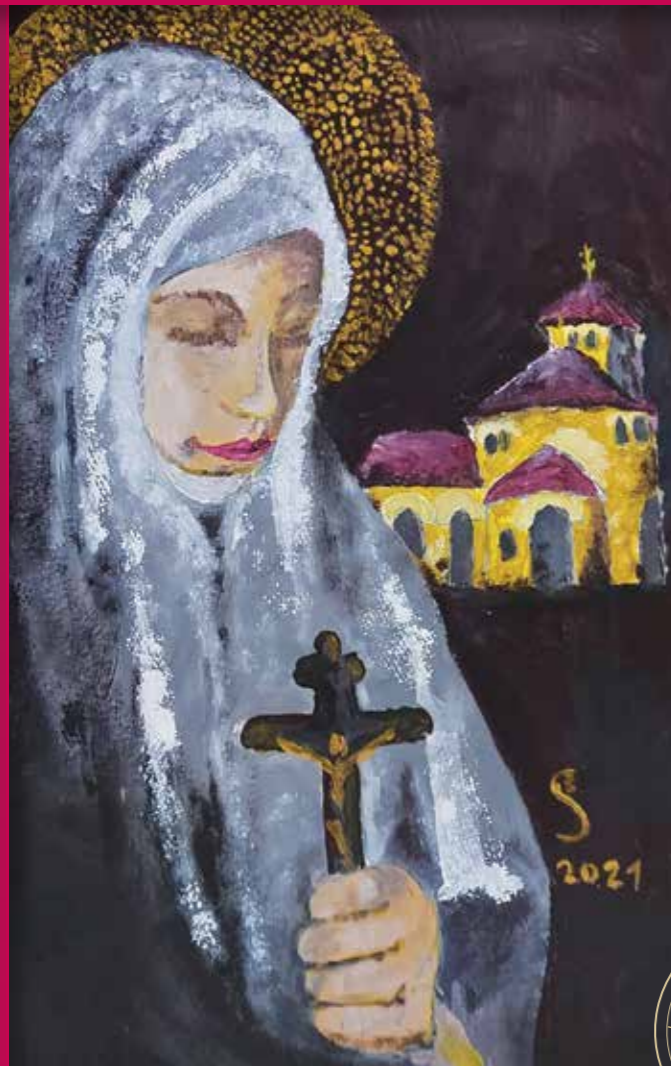
V odpoledních hodinách pokračovalo zasedání školské rady v budově Biskup-

ského gymnázia ve Varnsdorfu, kde ředitel ing. Jiří Jakoubek seznámil radní s výsledky za uplynulý rok a plány do budoucna. Biskupské gymnázium má v současné době necelé tři stovky studentů a funguje navzdory nelehké pandemické situaci.

Kéž se daří v práci těchto církevních školských zařízení i v následujícím roce.

Redakce

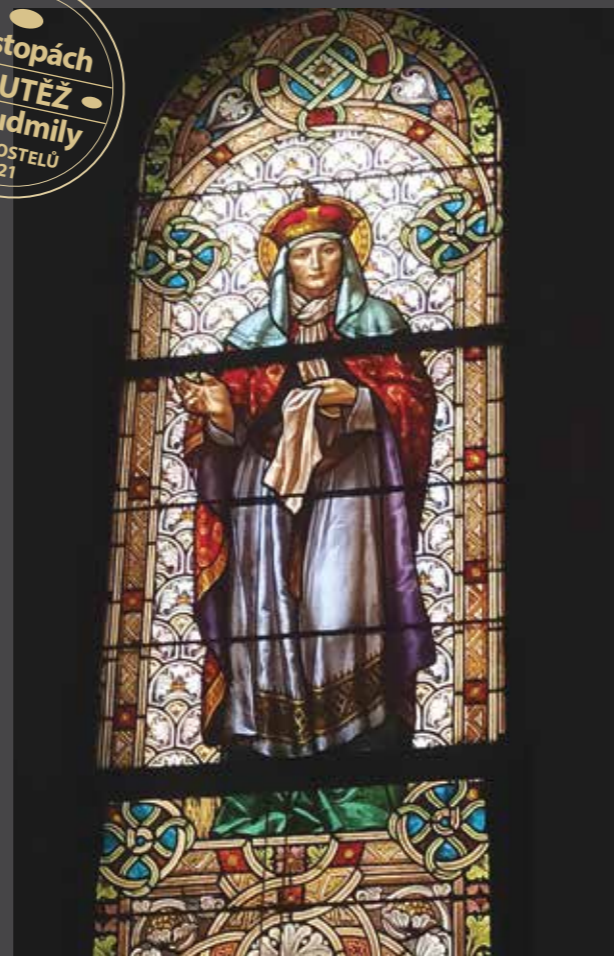

■ 1. místo Sára Šebek, Podbořany

■ 2. místo Elena Rysová, ZŠ Kobyly, Pěňčín u Liberce

■ 1. místo (fotosoutěž) Eva Balcarová, Semily

■ Kristýna Kupsová, Litoměřice

■ Ema Černá, Hoštka

■ Kateřina Snopková, Mělník (4 roky)

■ Marie-Barbara Kovářová, Jaroměř (11 let)

■ Jan Balcar, Semily

■ Viola Kovářová, Jaroměř (13 let)

■ Anežka Snopková, Mělník (6 let)

Soutěž k Noci kostelů 2021 probíhala ve spolupráci se spolkem Svatá Ludmila 1100 let, z. s. (svataludmila.cz)

V rámci letošního ročníku Noci kostelů byla Biskupstvem litoměřickým vyhlášena výtvarná a fotografická soutěž pro všechny věkové kategorie „Po stopách svaté Ludmily“. Téma bylo tentokrát zaměřeno k významné osobnosti kněžny a světice Ludmily, jejíž památku 1100 let od mučednické smrti si v tomto roce připomínáme.

Soutěžící děti měly za úkol zodpovědět vědomostní otázky z historie a nakreslit pohled s vyobrazením sv. Ludmily. Úkolu se zhostily výborně a jejich odpovědi byly všechny správné. V kresbách pak vyjádřily svůj pohled na babičku sv. Václava kněžnu Ludmilu, a jak si poradily, můžete vidět na přiložených obrázcích. Všem autorům zveřejněných prací posíláme poštou něco pro radost.

Nejmladší soutěžící byla čtyřletá Kateřina Snopková a druhou nejmladší její šestiletá sestra Anežka. Jediným zástupcem chlapců, který splnil celé soutěžní zadání, byl Jan Balcar ze Semil.

Stejně jako v minulém roce potěšila svým velkoformátovým obrazem talentovaná Sára Šebek z Podbořan. Nejprve vytvořila dobové foto svaté Ludmily, které pak přenesla zajímavou výtvarnou technikou na papír. Portrét sv. Ludmily ještě na pozadí doplnila kostelem. Sáře do Podbořan posíláme ocenění za 1. místo v dětské kategorii výtvarné i fotografické soutěže a velkou gratulaci ke krásné práci.

Na 2. místě dětské výtvarné soutěže se umístila Elena Rysová ze ZŠ Kobyly (Pěňčín u Liberce), za kterou poslala její práci paní učitelka Mgr. Kateřina Tetivová. Původní obrázek okenní vitráže se sv. Ludmilou je ve formátu A3 a nápad i technika kresby zaslouží ocenění, které posíláme za Elenou do ZŠ Kobyly.

Součástí soutěže byla také kategorie pro mládež a dospělé, která se letos zaměřila na fotografie památek s vyobrazením sv. Ludmily. Paní Eva Balcarová nám svou fotografií připomněla krásnou vitráž v semilském kostele sv. Petra a Pavla. Paní Evě posíláme do Semil cenu za 1. místo ve fotografické soutěži.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a těšíme se na příští ročník Noci kostelů, který se uskuteční v pátek 10. června 2022.

Milena Davídková, koordinátorka Noci kostelů v litoměřické diecézi

nockostelu.cz

Projekt NOCI KOSTELŮ 2021 se uskutečnil za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Ústeckého kraje a Libereckého kraje

Kostel sv. Anny v Jedlce

V dobách dávno minulých stával v místech dnešního kostela starý pohanský hrbitov. Podle pověsti na něm rostla vysoká jedle s bílými šiškami, ke které se chodili věřící modlit. Postupně byl u jedle postaven kříž, později kaplička a pak i dřevěný kostelík. Ten byl v roce 1234 povýšen na kostel farní.

Čas ubíhal a vrchnost rozhodla, že se místo dřevěného kostela postaví v roce 1460 zděný gotický kostel. Ten už se dochoval až do dnešní doby. Jedná se o část, kde je umístěn oltář – presbytář. U kostela v roce 1485 vyrostla také dřevěná fara, která vydržela až do roku 1906, kdy byla zbourána.

Jenže věřících bylo v obci mnoho, do kostela se při bohoslužbách nevešli. Proto již po 50 letech bylo rozhodnuto, že se k původnímu kostelíku přistaví velká chrámová loď s mohutnou křížovou gotickou klenbou, jež byla dokončena v roce 1511.

Na chrámovou loď navazovala u západní zdi kostelní věž se zvony. K velké lítosti farníků však v roce 1711 přišla mohutná bouře se silným větrem, který věž zbořil a svalil na střechu kostela. Zničena přitom byla nejen střecha, ale i severní strana kostela (směrem ke hrbitovu – zde původní gotická okna již nebyla obnovena), přičemž se také poničila křížová klenba. Tu nebylo v lidských silách opravit, nějakou dobu byla provizorně podepřena. Nakonec byla stržena a místo ní byl položen valený trámový strop.

Kostel kolem roku 1900

K zajímavostem patří i krypta, vybudovaná v prostoru pod oltářem, do níž vede schodiště, zakryté masivní betonovou deskou. Nechal ji pro sebe zhotovit v roce 1760 tehdejší farář Johan Anton Vogel. V ní také odpočívá, zřejmě ještě se svým nástupcem. Do hrobky byla rovněž přemístěna rakev hraběnky Kabeli, která zesnula o sto let dříve.

Ještě po roce 1945 se kostel několik let využíval ke konání bohoslužeb, kterých ale ubývalo. Nikdo celý objekt neudržoval, neopravoval. Postupně byla rozbita všechna vitrážová okna. Opadala téměř celá venkovní omítka, vnitřní byla poniče-

ná vlhkem. Škody doznala střešní krytina, takže do kostela zatékala voda, která zničila půdní prostory i strop chrámové lodi s nástěnnými obrazy. Nakonec z celého objektu bylo skladiště. Zmizely všechny obrazy a plastiky, které se v kostele nacházely. Lavice byly převezeny do Emauz v Praze.

Jelikož se jednalo a jedná o chráněnou kulturní památku, unikl tento kostel, který je nejstarším gotickým kostelem v širokém okolí, své zkáze. V 80. letech minulého století byly zlikvidovány a odstřeleny mnohé kostely v okolí – Valkeřice, Merboltice, Rychnov, Gottesberg u Verneřic.

V kostele se vystřídali různí správci. Nakonec se v roce 2006 stal novým správcem Mgr. Marcel Hrubý ze Srbské Kamenice. Rozhodl, že se pokusí zařídit opravu kostela a vrátit mu původní podobu. V roce 2007 vzniká v obci Kulturně – historické sdružení, které se společně se správcem kostela pokouší o jeho obnovu. V létě tohoto roku se sešla skupina lidí, kteří začali práce na obnově úklidem kostela.

Kostel upoutá pozornost svými slunečními hodinami, které na věži postavil Benedikt Krolp v roce 1781. Protože podléhaly zubu času, opadávala z nich omítka

a nebyl nikdo, kdo by je dokázal opravit, byly nakonec po celá desetiletí zabíleny. Po obnovení mají podobu takovou, jakou měly na počátku 20. století.

Původní staré varhany byly po mnoha letech používání již rozbité, nepoužitelné.

Bylo rozhodnuto postavit nové. Peněz se však nedostávalo, proto se rozhodl místní učitel Mezer napsat veršovanou žádost také císaři Františku Josefu I. Ten nakonec prosbu vyslyšel a poslal na varhany částku 358 zlatých. Skvělý nový nástroj postavili bratři Fellérové z Libouchce v roce 1856. Jako poděkování císaři za dar je ve středu varhan umístěna replika císařské koruny a stylizovaný monogram F-J-A.

V roce 1918 však byly cinové píšťaly z varhan zabaveny pro vojenské účely. Trvalo celých 100 let, než byl nástroj při rekonstrukci kostela opraven a v roce 2009 požehnán litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.

Válečným konfiskacím neunikly ani kostelní zvony. Kostel měl původně tři zvony. Nejstarší z nich, z roku 1460, se dochoval do dnešní doby a je možné si jeho zvonění poslechnout. Druhé dva staré zvony byly zabaveny a roztaveny v roce 1917 pro válečné účely.

Zvony v roce 1928

Po skončení 1. světové války vybrali mezi sebou obyvatelé obce peníze a nechali odlít u zvonáře Herolda v Chomutově dva nové zvony, které byly v roce 1928 vysvěceny a zavěšeny do kostela.

Jejich vyzvánění však netrvalo dlouho. Již v roce 1942, za 2. světové války, byly znovu sejmuty a roztaveny.

Oprava celého objektu, která začala kompletní rekonstrukcí varhan bratří Fellérových, pokračovala zhotovením nových vitrážových oken, novou střechou, opravou střešní krytiny, novou venkovní i vnitřní omítkou včetně vymalování až po vybudování odvětrávacích kanálů vně i uvnitř celého obvodu kostela. Práce zde bylo mnoho, pomáhali farníci např. z Moravy, Německa – a to nejen finančně, ale mnozí i brigádnickou prací. A té opravdu nebylo málo.

Celá tato nákladná rekonstrukce, za jejíž provedení patří dík Mgr. Marceli Hrubému, si vyžádala částku kolem 12 mil. Kč.

Kostel byl v roce 2012 slavnostně otevřen a znovu vysvěcen biskupem litoměřickým, Mons. Janem Baxantem.

V kostele sv. Anny v Jedlce probíhají pravidelně bohoslužby, a to vždy 1., 3. a 5. neděle v měsíci. Konají se zde pravidelně koncerty (varhanní při Noci kostelů, pěvecké na sv. Annu a na Vánoce). V dnešní covidové době však musely být některé akce zrušeny. Komentované prohlídky kostela pro jednotlivce i pro skupiny jsou možné kdykoliv po domluvě na tel.: 607 583 271.

Na žádost správce farnosti Mgr. Marcela Hrubého rozhodlo v březnu 2020 zastupitelstvo obce Malá Veleň vyhlásit veřejnou sbírku v obci na zhotovení nových zvonů. Přispět může kdokoliv na transparentní účet u Komerční banky: 123 - 4438950287 / 0100

Jaroslav Dostál

Foto: Jiří Stejskal, Jaroslav Dostál a archiv farnosti

Pomozte prosím vyhrát finanční podporu pro kostel v Jeníkově

Projektu Obnovení vitrážového okna sv. Bernarda v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově se podařilo propracovat až do finále programu ČSOB pomáhá regionům v sekci Ústecký kraj.

Ve dnech 7. 12. 2021 - 6. 1. 2022 probíhá finále programu ČSOB - sbírka. Pravidlo je jasné: čím více peněz se vybere od dobrodinců, tím vyšší dar navíc k vybraným penězům dostaneme od ČSOB.

Nejúspěšnější finalista obdrží navíc k vybraným penězům finanční prémii 50 000 Kč jako dar, druhý 40 000 Kč, třetí získá 35 000 Kč a čtvrtý 25 000 Kč.

Pomozte, prosím, opravit kostel v Jeníkově! Číslo účtu: 101 7777 101 / 0300

VS: 20211305

Za všechny dary velké Pán Bůh zaplatí!

Více na www.fatym.com

Zvony pro kostel ve Vranově nad Dyjí

I když farnost Vranov nad Dyjí nespadá pod Litoměřickou diecézi, ale pod Brněnskou, ráda bych napsala pár vět o sbírce na zvony pro Vranov nad Dyjí, kde sídlí FATYM (Farní tým), který si adoptoval farnost v Jeníkově u Duchcova, která do Litoměřické diecéze patří.

V listopadu roku 1898 pukl největší zvon ve zvonici vranovského kostela, který je zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie. Velké zvony byly tedy sejmuty a poskytnuty jako protiúčet. Nový zvon vyrobila firma Willer v Brně, byl dovezen 27. června 1899 a zasvěcen sv. Florián.

Kvůli první světové válce musely být roku 1917 kostelní zvony odvezeny na přetavení. Od té doby v barokním kostele ve Vranově nad Dyjí nezvoní pravé zvony, ale zvonění je nahrazeno nahrávkou vyzvánění katedrálních zvonů z reproduktorů.

FATYM, který působí ve farnosti Vranov nad Dyjí od roku 1996, prosí všechny lidi dobré vůle, aby přispěli na tři nové zvony, které by dohromady i s montáží stály okolo 2,5 miliónu korun.

Zvony by pak byly vyrobeny zvonářstvem Dytrychová v Brodce u Přerova. Dohromady budou vážit 2030 kg a budou zvonit tóny e1, a1 a cis2.

Na zvony je možné přispět na účet: 1580474329 / 0800 VS 7777

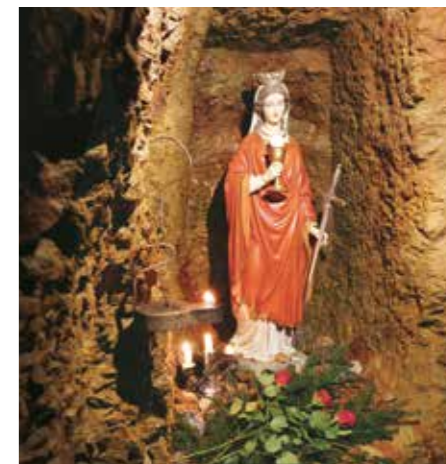
Více informací na www.fatym.com

Kontakt: gabriela.goudel@seznam.cz

Gabriela Szkanderová

Slavnostní požehnání sochy sv. Barbory a štol Milá Paní v Mikulově

V pondělí 6. prosince 2021 v 15 hodin požehnal R.D. Christopher Cantzen sochu sv. Barbory a štolu Milá Paní (Liebefrauen) v Mikulově. Stalo se tak u příležitosti svátku svaté Barbory, který si připomínáme 4. prosince. Svatá Barbora je mj. také patronkou horníků, střelců, dělostřelců, ochránkyň při morových epidemiích a rizikových povoláních a patří ke čtrnácti svatým pomocníkům. Proto v každém dole bývalo místo, nejčastěji vytesaný výklenek, kde byla soška této světice umístěna a horníci se vždy před směnou přicházeli pomodlit pro svůj šťastný návrat z podzemí.

Ve svazích krušnohorské obce Mikulov v okrese Teplice se nachází celá řada důlních děl z 15. až 19. století, např. štola Lehschafter, Alt Allerheiligen, Allerheiligen, Liebefrauen a Kreuz, které vznikly za účelem těžby stříbra a dalších rud. Veřejnosti přístupná štola Lehschafter, která je součástí tohoto jedinečného důlního komplexu, patří k nejrozsáhlejším a nejstarším důlním dílům v Mikulovském revíru.

Nově zpřístupněnou štolu Milá Paní (Liebefrauen) a štolu Všechny svatých bude možné si přijít prohlédnout na jaře příštího roku.

Více na www.stolamikulov.cz

Pavel Chaloupka

Příběhy apoštolského vyznání víry

Jméno „Ježíš“ není v Ježíšově době ojedinělé. Když například Pavel v závěru listu do Kolos vyřizuje pozdravy, píše: *Také vás zdraví Ježíš zvaný Justus*. Jedná se patrně o křesťana židovského původu, který však očividně pochází z diaspory, tedy z mimopalestinského prostoru. Jeho „přizvisko“ Justus (latinsky „spravedlivý“) je až pozdější přezdívka, původní jméno zní Ježíš. Další doklad obecného rozšíření jména Ježíš nalzáme u kontroverzní postavy Barabáše. V některých starých rukopisech je Barabáš jmenován „Ježíš Barabáš“. Potom by bylo Barabášovo jméno především „Ježíš“, „Barabáš“ by se pak mohlo chápat jako upřesnění, o kterého „Ježíše“ jde. Barabáš znamená „syn Abbase“, jeho otec se tedy jmenoval Abbas. Pokud by tedy opravdu Barabášovo vlastní jméno znělo „Ježíš“, znamenalo by to patrně, že lidští autoři evangelií vynechali z úcty k Ježíši Kristu Barabášovo hlavní jméno, neboť to mohli považovat téměř jako znevážení jména Ježíš, když ho nese zločinec, který byl lidem vyžadán k propuštění na svobodu místo Pána Ježíše. Nejen z mimobiblických pramenů, ale jak jsme viděli i z novozákonních spisů víme, že jméno Ježíš bylo v době Ježíšova života poměrně časté.

A jaká je etymologie, význam jména Ježíš? Asi to všichni dobře víme. „Ježíš“, v řeckém originálu Nového zákona „Jésús“, je hebrejské složené slovo „Jehošua“, případně „Ješua“. Toto slovo znamená „Hospodin (Jahve) je pomoc, Jahve pomáhá“, případně „Jahve je záchrana, Jahve zachraňuje“. Ihned nás asi napadne, že prvním biblickým nositelem tohoto jména byl Jozue, syn Núnův. Tento muž se původně jmenoval „Hošea“ (pomoc, záchrana), když se stal Mojžíšovým pomocníkem, doplnil mu patrně Mojžíš sám před jeho rodné jméno jméno Jahve („Jeho“), neboť pod tímto jménem se Hospodin Bůh zjevil Mojžíšovi v hořícím keři. Dalším významným „Ježíšem“ Starého zákona je „Ješúa (Ježíš), syn Eleazara, syna Sírachova“, autor originálu mudroslovné knihy Sírachovec.

VĚŘÍM V JEŽÍŠE

Ježíš Kristus obdržel toto jméno od své matky, již to nařídil anděl z nebe, tedy původcem udělení jména je samotný nebeský Otec: *Hle počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš*. Z dříve řečeného vyplývá, že Ježíš Kristus nebyl jediným nositelem tohoto jména, spíše naopak, jméno bylo v tehdejší židovské společnosti běžné. Aby se však poznalo, o kterého Ježíše se jedná, byl Ježíš nazýván „Nazaretský“, tedy původem z galilejského města Nazareta. Tak byl pro širší společnost Ježíš blíže definován. Když Písmo mluví o „Ježíši“, případně „Ježíši Nazaretském“, dívá se na Ježíše v jeho lidské přirozenosti, na Ježíše člověka. V tomto pohledu je zahrnuta výjimečnost Ježíše člověka, totiž jeho bezhříšnost. Ježíš jako člověk sdílel a prožíval s ostatními lidmi vše, co k lidskému životu patří, kromě hříchu. A to jak provinění osobního, tak hříchu „dědičného“. V tomto bylo jeho lidství mimořádné. Ve všech ostatních ohledech byl Ježíš podobný ostatním lidem. Musel pečovat o udržení tělesného života jídlem, pitím, odpočinkem, měl jako člověk své hranice, a to jak v oblasti poznání, vědění, tak v oblasti schopností, vnitřních mohutností, které sdílí každý člověk, ale nikdy je nemá bez hranic. Ježíš jako člověk je též „svůj“, jako každý jiný člověk. Měl určitou lidskou, mužskou podobu, měl jistě „svůj“ způsob komunikace, řeči, hla-

su, přístupu k lidem, se kterými se setkával. Ježíš nebyl „univerzální“ člověk, byl člověkem specifickým, originálním, a tím pádem nutně též se svými hranicemi a omezeními. Vyrostl na venkově, přístup k rozsáhlému vědomostnímu poznání neměl, když později učil, používá hojnost obrazů, podobenství, symbolů, převážně však opět z vlastní venkovské zkušenosti. Je ve svém lidském srdci „doma“ na polích, na lukách, mezi venkovskými lidmi – pastýři, rybáři, drobnými zemědělci. Ačkoliv evangelia nehledí na Ježíše v první řadě jako na člověka, ale především jako na Božího Syna, Boha samotného, přesto někdy v evangeliích vyprávěních probleskne Ježíšova lidská „specifičnost“. Jak se zdá, Ježíš patrně měl svůj specifický, laskavý humor. Alespoň tak se mi jeví přezdívka, kterou dal bratřím Jakubovi a Janovi, synům Zebedea. Nazval je „Boanerges“, tedy „synové hromu“, přičemž oním „hromem“ není nikdo jiný než jejich tatínek. Patrně „horká hlava“, kterou též po něm synové zdědili. Jejich výbušná povaha prosvítá z jejich prudkého hněvu, když jistá vesnice, kde se chtěl Ježíš na své cestě zastavit, mu odmítá poskytnout pohostinství, přijetí. Tehdy rozzlobení bratři pronesou: *Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?* Ježíšova odmítavá a napomínající reakce *„Nevíte, jakého jste ducha“*,

dává výmluvně najevo, že přezdívka, kterou dal Jakubovi a Janovi, není míněna nějak nábožensky, zvěstovatelky, jako například přezdívka „Kéfas, Petr“ pro apoštola Šimona, ale spíše se zdá, že zde probleskuje Ježíšův originální laskavý humor. Ježíš jako plně člověk má též sobě vlastní city, emoce. Někdy se spravedlivě rozhněvá, někdy je rozhořčený, někdy projevuje hluboké sympatie, někdy je něžný, někdy přísný, neshovívavý, někdy se raduje, jindy pláče, je soucitný, hluboce empatický. Ježíšovi však jako člověku nejsou cizí ani emoce, které život ohrožují. Ježíš se v Getsemanské zahradě bojí, děsí se bolestné, ponižující smrti, na kříži později prožívá lidský pocit naprosté osamocení: *„Bože můj, proč jsi mě opustil?“* Ježíš je jako člověk též pokoušen samotným ďáblem, a že není bohorovně „nad věcí“ vyplývá z jednoduché poznámky, že Ježíš měl hlad a právě v situaci této lidské nouze je oslaben, je zranitelný. Ježíš byl člověk, který se dožil nějakých 33-35 let pozemského života, přičemž 90% svých životních let prožil ve větší vesnici Nazaretě, která zdaleka nebyla nijak významná, a v malé rodině, kde Josef, aniž by byl jeho tělesným otcem, před ostatními lidmi tuto funkci naplňoval, a jeho matka Maria byla pro ostatní lidi patrně „běžná“, dobrá a zbožná venkovská žena. Protože Ježíš byl v těle matky počat zázračným zásahem Božím, jeho pravým a jediným Otcem byl Bůh, lidství, které Ježíš prožívá, dostává ve smyslu dědičných vlastností jen od matky. Ježíšovo lidství, Ježíš jako člověk, se nejvíce podobá matce Marii. Jestliže umírající Ježíš na kříži dává svou matku za matku „milovanému učedníkovi“, v němž můžeme vidět nejen historickou, ale i symbolickou postavu, potom Ježíš svou matku dává za matku i nám všem, které miluje. Jestliže Maria „dává“ a rozvíjí Ježíšovo lidství, potom v Boží prozřetelnosti jako duchovní matka každého z nás rozvíjí a vychovává v každém z nás originálním způsobem podobu svého syna Ježíše. I skrze Mariino všeobecné mateřství se nejen můžeme nazývat, ale skutečně jsme bratři a sestry Ježíšovi.

R.D. Mgr. Jiří Voleský
Foto: pixabay.com

PROSINEC - LEDEN

Augustin Bartoloměj Hille byl litoměřickým biskupem úctyhodných 33 let (1832–1865) a nejen kvůli tomu patří mezi vůbec nejznámější a nejvýznamnější ordináře naší diecéze. Narodil se 2. prosince 1786, tedy před 235 lety, ve Velkém Šenově na Šluknovsku chudému obuvníkovu Johannu Josefovi a jeho manželce Gertrudě a téhož dne byl i pokřtěn místním kaplanem Georgem Herrem v šenovském kostele sv. Bartoloměje. Po několikaletém kaplanování ve Šluknově byl v roce 1821 povolán jako vyučující pastorální teologie do litoměřického kněžského semináře, kde se později stal rektorem a zařadil se mezi nejbližší spolupracovníky tehdejšího litoměřického biskupa Vincence Eduarda Mildeho, což se odrazilo i v jeho jmenování kanovníkem. A tak byl 31. prosince 1831, tedy před 190 lety, fakticky zároveň nejprve Milde jmenován novým vídeňským arcibiskupem a Hille pak na jeho místo v Litoměřicích.

Další z diecézních rodáků, kteří se následně stali biskupy, se narodil v České Kamenici před 155 lety, konkrétně 4. prosince 1766. Byl to Jakob Frint, jehož život je spojen především s Vídní, kde se postupně stal dvorním kaplanem, farářem v Hofburgu či profesorem teologické univerzity. Stál rovněž u zrodu vyššího vzdělávacího ústavu pro kněze, tzv. Augustina, které bylo později přejmenováno na Frintaneum a podílelo se na formaci mnoho vysokých představitelů rakouského kléru. Do dějin litoměřické diecéze se Frint spíše nechal zapsal na počátku 20. let 19. století v souvislosti s tzv. bolzanistickou aférou za biskupa Hurdálka, jež svými postoji v podstatě donutil k rezignaci.

Klášteř servitů v Konojedech u Úštěka patří mezi nejmladší domy tzv. mendikantských (žebavých) řádů, které byly v našich zemích založeny. Za jeho vznikem stojí votivní slib manželů Františka Karla a Anny Kateřiny Swéerts-Šporkových učiněný při těžké nemoci jejich syna Jana Františka. Přes obtíže se samotným založením kláštera ze strany raně osvicenského státu byla jeho zřizovací listina sepsána 7. prosince 1746 na zámku v Lysé nad Labem a již v lednu následujícího roku se servité v Konojedech usadili. Jejich působení, jehož dokladem je dnes již znovu opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie s přilehlým konventem, zde však trvalo jen necelých 40 let – 4. ledna 1786 byl klášter z nařízení Josefa II. zrušen.

Druhého ledna příštího roku, konkrétně 2. ledna 2022, uplyne 160 let od úmrtí litoměřického kanovníka a generálního vikáře Josefa Pfeifera. Tento rodák ze Mšena byl navzdory svému jménu přesvědčeným českým vlastencem a pomáhal při rozvoji připomínání Máchova pobytu v Litoměřicích. Patřil rovněž mezi blízké spolupracovníky zmíněného biskupa Hilleho.

Nejnámějším hornopolickým arciděkanem zřejmě navždy zůstane Wenzel Hocke, zvaný Hockewanzel, který se narodil v mlýně v Jezvě před 290 lety, přesně 8. ledna 1732. Jeho reálný život byl v 19. století překryt řadou více či méně smyšlených historek a příběhů, které dodnes převažují ve veřejném povědomí a tvoří z něj takřka legendární postavu.

Možná málo známou skutečností zůstává, že rodákem z litoměřické diecéze byl také František Kordač, který spatřil světlo světa 11. ledna 1852, tedy před 170 lety, v Seleticích ve farnosti Mcely. Tento budoucí pražský arcibiskup působil v naší diecézi nejprve jako český kaplan v Liberci a následně jako profesor a rektor kněžského semináře, odkud v roce 1905 odešel vyučovat na pražskou univerzitu. Na svatovojtěšský stolec dosedl o 14 let později, tedy v době velké církevní krize, která vyvrcholila vznikem samostatné národní církve, dnešní Československé církve husitské, a která byla v mnoha ohledech překonána právě Kordačovou zásluhou.

Na leden připadají také dvojce nedožitých 100. narozenin – 16. ledna by se jich dožil dlouholetý litoměřický kanovník a seminární rektor Václav Červinka a 21. ledna pak hornopolický arciděkan a čestný kanovník litoměřické kapituly Josef Stejskal. Naopak 28. ledna uplyne již 10 let od úmrtí někdejšího duchovního správce a okrskového vikáře v Rumburku a Liberci a také autora řady spisů z dějin naší diecéze Josefa Dobiáše.

Mgr. Martin Barus

Zprávy z diecéze

Žehnáni obnoveného kříže u cesty z Rohatců do Roudnice

V sobotu 30. října 2021 se konalo žehnáni obnoveného kříže na paloučku u cesty z Rohatců do Roudnice nad Labem. Dílo vytvořil místní klub „Baráčníků“ s podporou paní starostky Ing. Kateřiny Hlaváčkové. Kříž a zasazené mladé stromky požeňal místní duchovní správce P. Mgr. Wolfgang Karel Horák O.Praem.

Foto: archiv farnosti

Konventní mše svatá za zemřelé členy litoměřické kapituly

V pátek 5. listopadu 2021 se od 10 hodin konalo setkání Katedrální kapituly svatého Štěpána v Litoměřicích, na které kanovníky pozval probošt kapituly prelát J.M. can. Mgr. Jiří Hladík O.Cr., E.C.L.J. Setkání bylo zahájeno konventní mší svatou za zemřelé členy kapituly a poté se kanovníci přesunuli do kapitulní síně na Dómské náměstí č. 3, kde setkání pokračovalo. Při setkání členové kapituly oslavili narozeniny spolu bratru arciděkana J.M. can. Wernera Horáka a jmeniny děkana kapituly preláta J.M. can. Karla Havelky.

Foto: Dominik Faustus

Požehnáni sanktusové věžičky a nových oken kostela sv. Františka na Kováni

V neděli 7. listopadu 2021 v 16 hodin požeňal generální vikář Mons. Martin Davídek za přítomnosti místního duchovního správce R.D. Mgr. Kamila Škody obnovenou sanktusovou věžičku kostela sv. Františka Serafinského na Kováni. Po požehnáni věžičky se přítomní farníci pomodlili za všechny věrné zemřelé. Kněží se pak ještě odebrali k modlitbě k centrálnímu kříži na místním hřbitově. Následovala mše svatá v kovánském kostele. V jejím závěru poděkoval R.D. Škoda starostovi obce Bohumilu Mocovi, vikariátnímu technickovi Tomáši Novákovi, stavební firmě

Střechy Heier, s.r.o. a řadě farních dobrovolníků za pomoc a úklid při této obnově. Neopomněl při poděkování ani na malý chrámový sbor, který provázel liturgii.

Foto: Tomáš Novák

Poté generální vikář požeňal nově opravená kostelní okna. Po skončení mše svatě byli přítomní pozváni k malému agapé u vchodu do kostela.

Vikariátní konference turnovského vikariátu

V úterý 9. listopadu 2021 se od 9.30 hodin konala vikariátní konference turnovského vikariátu. Zasedání se konalo na obecním úřadu ve Ktové, která se nachází ve farním obvodu Rovensko pod Troskami, jehož farním je R.D. Mgr. Tomasz Dziedzic. Na začátku konference požeňal generální vikář Mons. Martin Davídek za přítomnosti okrskového vikáře J.M. can. Václava Vlasáka a ostatních kněží místní obecní úřad. Po zahájení konference předal okrskový vikář slovo duchovnímu správci děkanství Sobotka R.D. Mgr. Ing. Václavu Novákovi, který přednesl duchovní slovo z knihy kardinála Timothy Dolana. Poté generální vikář pohovořil o aktualitách v litoměřické diecézi a o Synodě 2021-2023. Přítomný diecézní ekonom Ing. Miloš Kuba pronesl přednášku o hospodaření diecéze i farností a v diskusi zodpověděl dotazy. Stavební technik Ing. Ondřej Svoboda promluvil na téma zvyšujících se nákladů ve stavebnictví a prodiskutoval otázku předfinancování projektové dokumentace. V závěru dopoledního programu vikariátní účetní paní Eva Živná upřesnila aktuální záležitosti týkající se účetnictví jednotlivých farností.

Foto: Dominik Faustus

Po modlitbě Anděl Páně následoval oběd s bratrskou diskusí. Po obědě byla modlitbou vikariátní konference turnovského vikariátu, v němž se mj. nachází Český ráj, ukončena. Příští vikariátní konference se bude konat v prosinci v Semilech.

Svatomartinská pouť v Mlékojedech

V sobotu 13. listopadu 2021 se od 15 hodin konala v kostele sv. Martina v Mlékojedech u Litoměřic svatomartinská pouť. Hlavním celebrantem byl generální vikář Mons. Martin Davídek, s nímž koncebroval děkan litoměřické farnosti J.M. can. Józef Szeliga. Kostel sv. Martina je v posledních letech postupně rekonstruován a každým rokem mohou poutníci vidět, jak se něco zlepšilo. V závěru bohoslužby připomněl pan děkan Szeliga probíhající opravu oplocení kostelního areálu, která se uskutečňuje ve spolupráci s obcí.

Mše svatá na místě zbořeného kostela sv. Martina v Brtníčkách

V sobotu 13. listopadu 2021 od 15.30 hodin sloužil na místě zbořeného kostela sv. Martina v Brtníčkách slavnostní mši svatou salesián P. Jozef Kujan. Po poutní mši svatě bylo pro poutníky připraveno občerstvení. Kromě kávy a čaje nechybělo ani něco dobrého k zakousnutí. Akci zorganizoval spolek Nixdorf.

Foto: Roman Klingler

Pouť v kostele sv. Martina v Libuni

V neděli 14. listopadu 2021 navštívil generální vikář Mons. Martin Davídek farní kolaturu Rovensko pod Troskami, kam jej pozval místní farář R.D. Mgr. Tomasz Dziedzic. Generální vikář sloužil mši svatou nejdříve v 9.30 hodin v kostele sv. Václava v Rovensku pod Troskami a poté se přesunul do kostela sv. Martina v Libuni, kde od 11.30 hodin proběhla poutní slavnost. V promluvě Mons. Davídek mj. připomněl i kněžskou osobnost zemřelého kanovníka J.M. Františka Bílka a nezapomněl ani na nedávno zesnulého R.D. Františka Kocmana, který zde také sloužil.

56. diecézní setkání mládeže vyvrcholilo Slavností Ježíše Krále v litoměřické katedrále

V neděli 21. listopadu sloužil o slavnosti Krista Krále v 10 hodin v litoměřické katedrále pontifikální mši svatou biskup Mons. Jan Baxant. Koncebroval probošt litoměřické kapituly J.M. Jiří Hladík a duchovní správce farnosti Příchovice R.D. Jiří Smolek. Bohoslužba byla záro-

veň vyvrcholením 56. diecézního setkání mládeže, které probíhalo od pátku 19. do neděle 21. listopadu a jehož motto bylo: „Vstaň! Udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl.“ (srov. Sk 26,16)
Více informací o průběhu setkání najdete v článku na str. 6-7.

Vikariátní konference v Bakově nad Jizerou

Ve čtvrtek 25. listopadu 2021 se konala v Bakově nad Jizerou vikariátní konference mladoboleslavského vikariátu. Hostem byl generální vikář Mons. Martin Davídek, který předsedal mši svatě v místním kostele sv. Bartoloměje. Po mši svatě pokračovalo

Foto: Dominik Faustus

setkání kněží mladoboleslavského vikariátu na faře, kde kromě organizačních pokynů od okrskového vikáře R.D. Leopolda Paseky a vikariátní účetní paní Jaroslavy Imrichové pohovořil na téma Synoda o synodalitě generální vikář. Před obědem přednesl referát diecézní ekonom Ing. Miloš Kuba na téma hospodaření diecéze a odpověděl na otázky přítomných kněží. Vikariátní konference byla zakončena společným obědem v restauraci Beseda, kam přítomně pozval bakovský farář R.D. Jiří Veith. Příští vikariátní konference mladoboleslavského vikariátu se bude konat na mělnickém proboštvství.

Slavnostní požehnáni a zapálení 1. svíčky na adventních věncích

První svíčka na adventním věnci se v neděli 28. listopadu 2021 rozzářila na mnoha místech celé České republiky. Také v litoměřické diecézi věřící po slavnostním požehnáni věnců v kostelích přistoupili k zapálení svíčky na znamení začátku adventního období.
Fotogalerii ze žehnáni adventních věnců a zapalování svíček na různých místech diecéze si můžete prohlédnout na str. 27.

Roráty v litoměřické diecézi v roce 2021

Foto: Marie Mazancová

Jako každý rok se i letos konají v adventním čase v mnoha kostelech a kaplích litoměřické diecéze ranní mariánské mše svatě s rorátními zpěvy. Označení Roráty

pochází z úvodu adventní votivní mše k Panně Marii, který začíná slovy: „Rorate coeli desuper“, česky Rosu dejte, nebesa, shůry. Jejich původ lze vysledovat až do doby Karla IV., který zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. Obliba rorátních mší svatých dosáhla vrcholu zřejmě v 16. století a poté jejich sláva poněkud opadla. K jejich obnově došlo až ve 20. století a jejich obliba trvá dodnes.

Prosincový první pátek v Doksanech

Jako každý první pátek v měsíci se konala v kostele Narození Panny Marie v Doksanech 3. prosince 2021 od 20 hodin pouť za nová kněžská a řeholní povolání. Pozvání přijal kněz pražské arcidiecéze R.D. Mgr. Jan Böhm. Koncelebranty byli P. Mgr. Jindřich Zdík Miroslav Jordánek O.Praem. a R.D. Lic. theol. Mgr. Lukáš Hrabánek. Pouť vyvrcholila eucharistickým procesím a svátostným požehnáni.

Foto: archiv farnosti

Zádušní mše svatá za Karla IV. v kapli litoměřického hradu

V sobotu 4. prosince 2021 se od 12 hodin konala v kapli na litoměřickém hradě zádušní mše svatá za císaře a českého krále Karla IV. Mši svatou koncebroval generální vikář Mons. Martin Davídek, který připomněl, že v říjnu 1355 na tomto hradě Karel IV. pobýval a s vysokou mírou jistoty se v této kapli, z níž zbyl do dnešních dnů pouze presbytář, modlil.

Foto: Dominik Faustus

3. října 1355 se pak císař zúčastnil spolu s pražským arcibiskupem Arnoštem z Pardubic zasedání litoměřické kapituly a věnoval kapitule různé zdroje na provoz. Proboštem litoměřické kapituly byl v té době Bohuslav z Pardubic, vlastní bratr pražského arcibiskupa. Letošní bohoslužba byla přenášena na obrazovku do hlavního sálu litoměřického hradu a také do sítě místní litoměřické televize. Na závěr bohoslužby se generální vikář spolu s přímými účastníky pomodlili nejen za duši Karla IV., ale i za celou českou zemi a její představitele, kteří jsou pokračovateli Karlova díla.

Poutní mše v kostele sv. Františka Xaverského v Bělé u Děčína

V sobotu 4. prosince 2021 se od 16 hodin konala v Bělé u Děčína v kostele sv. Františka Xaverského poutní mše svatá, kterou

celebroval generální vikář Mons. Martin Davídek. Kostel prošel v nedávných letech vnější opravou a nyní čeká na výmalbu a opravu interiéru. V průběhu bohoslužby dorazili na pouť také jezuité P. Mgr. Jiří Kovář a Ing. Václav Dlapka, kteří si připomněli řádového světce a misionáře sv. Františka Xaverského.

Foto: Dominik Faustus

Jezuité v Děčíně provozují od roku 2008 křesťanskou základní školu Nativity, ale jejich činnost ve městě má hlubokou tradici. V Děčíně byl jezuitský filosofický ústav, který byl zrušen komunistickou mocí během Akce K v roce 1950. Mezi jeho studenty patřily takové osobnosti jako dosud žijící Ludvík Armbruster, který od roku 1961 učil na univerzitě Sophia v Tokiu a od roku 2003 byl děkanem Katolické teologické fakulty v Praze a také pozdější slovenský biskup Dominik Kal'ata. Studovalo zde i mnoho dalších významných jezuitských osobností. Při poutní mši svatě v letošním roce zpíval sbor pod vedením Víta Kofroně za účasti učitelů a žáků ze školy Nativity. V závěru mše svatě poděkoval generální vikář také všem, kteří se podíleli na opravě kostela, zvláště panu Valdemaru Grešíkovi, který věnoval na opravu milion korun a jemuž litoměřický biskup Mons. Jan Baxant poslal děkovný list, dále fondu Česko-německé budoucnosti, drobným dárcům a všem přítomným. O kostel v Bělé u Děčína dlouhodobě pečují Ing. Karel Stein, který je autorem knihy Pomníčky Lužických hor a Českého Švýcarska a dalších místopisných děl.

Zemřela paní Marie Drašnarová

V úterý 7. prosince 2021 zemřela ve věku 72 let paní Marie Drašnarová (roz. Horáková). Paní Drašnarová byla bývalou starostkou a současnou místostarostkou obce Ktové a v poslední době též koordinátorkou Synody 2021-2023 pro farnost Rovensko pod Troskami v turnovském vikariátu. Rozloučení s paní Marií se konalo při zádušní mši svatě v kostele sv. Jana Křtitele v Újezdu pod Troskami v sobotu 11. prosince 2021 od 12 hodin, a poté byla uložena na místním hřbitově do rodinného hrobu. R.I.P.

PERSONALIE

Od 1. září 2021 se novým administrátorem děkanství v Jablonci nad Nisou a dalších odtud spravovaných farností stal dosavadní mladoboleslavský farní vikář Štěpán Smolen. Nahradil tak dlouholetého jabloneckého děkana Oldřicha Koláře, který se ke stejnému datu stal administrátorem in spiritualibus farnosti Kamenický Šenov a Prácheň. Ke stejnému datu z Rumburka odešel tamní farní vikář salesián Hynek Černoch, na jehož místo byl ustanoven jeho řádový spoluobrat František Ptáček.

V Mnichově Hradišti vznikne výcvikové centrum pro pečující

Očekáváme, že zájem bude především z řad rodinných příslušníků našich klientů terénní pečovatelské služby...

Charitní pečovatelská služba v Mnichově Hradišti působí v oblasti celého Mladoboleslavska. Během loňského roku pečovala o 191 klientů. Můžeme se jen domnívat, kolika lidem pomohla během celé své více než dvacetileté existence.

Pomoc pečovatelské služby byla vždy cílena na seniory či lidi s chronickým či zdravotním postižením, nyní chce rozsah své pomoci rozšířit na rodinné příslušníky či blízké, kteří se o takové lidi starají.

Činnost domácí péče je možné vykonávat za velké podpory města Mnichovo Hradiště. Díky tomuto příspěví může vzniknout výcvikové centrum pro pečující osoby. Zde budou těmto zájemcům předávány informace a praktické rady pro zvládání dlouhodobé péče o osoby blízké. Jedná se o podporu pečujících při péči o jejich blízké a snaha o ulehčení jejich práce, zlepšení kvality života a pomoc při vytvoření bezpečného prostředí, ve kterém je jednodušší péči poskytovat.

Místnost bude vybavena zdravotním nábytkem a dalšími kompenzačními pomůckami k možnému vyzkoušení. Chod centra bude zajišťovat vedoucí střediska, která bude domluvat individuální schůzky pečující osoby se sociální pracovníci nebo pečovatelkou. Dále budou jednou za měsíc organizována setkávání pečujících osob, aby si mohly vzájemně vyměňovat zkušenosti a také pod vedením kvalifikovaného pracovníka si osvojit techniky správné péče (hygiena, spánek či opočiněk opečovávaného).

„Očekáváme, že zájem bude především z řad rodinných příslušníků

našich klientů terénní pečovatelské služby. Při našich pravidelných návštěvách tak poznáme, že i v době naší nepřítomnosti bylo o klienty správně postaráno“, říká Vladimíra Havránková, vedoucí Charitní pečovatelské služby v Mnichově Hradišti.

Eva Hadašová, DCH Litoměřice
Ilustrační foto

Nové vozidlo může zajistit domácí péči pro více klientů. Charita vyhlásila sbírku.

Chomutov. Jirkov. I ostatní okolní obce. To vše spadá do území Charitní domácí péče v Chomutově.

Není výjimkou, když během jedné osmihodinové směny pečovatelka za svými klienty ujede desítky kilometrů. „Aby bylo možné zajistit provoz naší terénní služby, je nutné obnovovat a rozšiřovat vozový park. Z tohoto důvodu jsme vyhlásili sbírku, jejíž výtěžek bychom rádi využili na nákup nového automobilu,“ vysvětluje vedoucí Charitní pečovatelské služby v Chomutově Pavla Smilov.

Charitní pečovatelská služba poskytuje své služby více než 20 let. Po-

máhá především lidem se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního či mentálního postižení. Mezi nejčastěji poskytované činnosti patří pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně, pomoc při zajištění stravy a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

„V loňském roce provedly naše pečovatelky v domácím prostředí klientů celkem 3.258 návštěv, na kterých strávily 2.606 hodin. Pokud by se nám podařilo nové vozidlo zakoupit, mohly bychom naše služby rozšířit

a poskytnout tak pomoc více lidem“, dodává Pavla Smilov.

Sbírka probíhá v rámci programu ČSOB pomáhá regionům. Pokud byste chtěli podpořit Charitní pečovatelskou službu na nákup vozidla, můžete zaslat libovolnou částku **do 6. ledna 2022** na číslo účtu: **1017777101 / 0300** a nezapomeňte uvést variabilní symbol: **20211306**.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Eva Hadašová, DCH Litoměřice

Tříkrálovou sbírku můžete podpořit darem do ONLINE kasičky, můžete zaslat dar přes složenku, či převodem na tříkrálový sbírkový účet: **66008822 / 0800, VS 777**

DMS KOLEDA 30
DMS KOLEDA 60
DMS KOLEDA 90 na číslo: 87 777

www.trikralovasbirka.cz

Dvacet let přeshraničního partnerství

Partnerské organizace Charita Most a Německý červený kříž Bautzen (Budyšin) završily setkáním o prvním adventním víkendu v Mostě a v Oseku dvacátý rok svého partnerství. Za tuto dobu z něho vzešlo pěkné neformální přátelství a v tomto duchu proběhl i náš jubilejní rok, v němž jsme se i přes složitost současné doby dokázali setkat v obou zemích, podělit se o naše zážitky prostřednictvím médií a uchovat je v kronikách obou institucí.

Naši partneři jsou dílu Charity Most po celá leta nakloněni nejen odbornými exkurzemi v sociální oblasti, zkušenostmi z rekonstrukcí objektů pro sociální účely, z dobrovolnictví, ale i materiální podporou. Tak tomu bylo i letos, kdy přátelům děkujeme za dvě dodávky velkého množství kvalitních oděvů pro všechny věkové kategorie, za věci pro děti, ale např. i za zápůjčku projektové dokumentace a za zdra-

vatnické potřeby a přístroje. Vše bude ku prospěchu charitním zařízením v Mostě, Litvínově-Janově, v Oseku a Duchcově, kde obohatí Vánoce dětem i dospělým klientům.

V Oseku se našim hostům velmi líbila současná úroveň azylového domu pro dospělé, kde zavzpomínali na jeho začátky, v nichž také aktivně pomáhali, a i na tehdejšího starostu města pana Kulhana, jež přátelsky pozdravují.

Jubilejní rok byl pak v Mostě zakončen rozhovory, plánováním a společným fotografováním v Centralu a na vánočním trhu. Rozloučili jsme se v duchu odkazu Adventu, tj. děkováním, vírou a nadějí do budoucna.

Projekt byl podpořen Česko-Německým fondem budoucnosti.

Brigita Janovská

Foto: Klára Kabátová a Radek Chmel

Nové časy-nové cesty...

a naplánováním akcí pro rok 2022 oslavili čtrnáctileté partnerství s Lidovou solidaritou a patnáctileté partnerství s Vesnickým muzeem Gahlenz.

Projekt byl zakončen 11. listopadu na německé straně oslavou dvaceti let partnerství s Červeným křížem Bautzen, která se uskutečnila v pěkném Centru ochrany přírody „Hornolužická pahorkatina“ s německo-českým informačním a setkávacím centrem v obci Neukirch. Zde jsme se dověděli o velmi zajímavých projektech mezi oběma našimi zeměmi, které podporuje Německo-český fond budoucnosti. V rámci programu jsme také zhlédli rozsáhlou výstavu tamní tradiční keramiky a navštívili společenství „Mladí zdravotníci“, kteří pod odborným vedením předvedli své dovednosti.

Celá akce byla připravována v době naprostého epidemického útlumu, ale v Mostecké charitě jsme chtěli vidět světlo na konci tunelu, což se podařilo.

Při dodržení všech hygienických omezení a s nimi v průběhu času spojených změn došel náš „projekt hrdina“ do úspěšného konce a sledovaný cíl daleko překročil. Pět německých partnerů se k pokračování vzájemných kontaktů ihned

přihlásilo a byly dohodnuty konkrétní partnerské plány na rok 2022, v jejichž rámci se mohou těšit děti a vychovatelé z charitních klubů na zábavně-vzdělávací výlety do německé části Krušných hor, zaměstnanci i dobrovolníci z charitních zařízení na odborné exkurze do Saska a Horní Lužice. Přátelé z Německého červeného kříže Bautzen, místní skupiny Neukirch (Wjazońca) pro nás ke dvacátému výročí partnerství zorganizovali věcnou a oděvní sbírku, do které se zapojily i některé tamní obchodní domy, jejíž výsledek významně obohatí letošní Vánoce v charitních zařízeních v Mostě, Litvínově-Janově, v Oseku a Duchcově. Charita Most nabídla všem též pěknou reciprocitu u nás. Projekt je finančně podpořen Česko-Německým fondem budoucnosti.

Brigita Janovská

Foto: Radek Chmel

365 dní s otcem Piem

Kapucínský světec nás vybízí, abychom se vydali na cestu s Ježíšem a ukazuje pevné body, na kterých stojí autentická křesťanská existence. Výbor z duchovní korespondence sv. Pia z Pietrelciny je cennou sbírkou duchovních inspirací i poučení praktického rázu. Učíte se tu hlouběji prožívat víru v Boha, mít opravdovou naději v náročných životních etapách, milovat bližního a upřímně mu odpouštět. Z jeho dopisů je patrné, jak naplněný byl jeho život v Boží přítomnosti a jak ohleduplně se věnoval těm, kdo se svěřili jeho duchovnímu vedení.

Vázaná, 539 stran, 499 Kč

Pavel Obluk

Milý Herode...

Tajemství Vánoc v dopisech svědkům vánočního příběhu a dalším biblických postavám - Evě, prorokům, praotcům, ale i betlémským dětem nebo jejich rodičům. Pavel Obluk se pokouší proniknout k tajemství Vánoc skrze dialog s postavami evangelia. A je to pokus pozoruhodně živý a aktuální. Ježíš pro něj není různolící cválík, který z matčina klína vítá s úsměvem příchozí gratulanty. Ježíš leží v dřevěném korytě na zatuchlé slámě a je přikrytý kusem hadru. Usnul, vysílen dlouhým pláčem, stejně jako jeho rodiče. Jsme nad tím schopni žasnout jako pastýři? Zaslýchli bychom v hluku dnešního světa radostný zpěv andělů nad Betlémem? V čem se podobáme třem králům? Bylo Herodovo vraždění nevíteček jen bezednou krutostí? Anebo přesvědčením, že k prosazení dobrého účelu lze použít jakékoliv prostředky? Přečtěte si pětadvacet nevsedných dopisů, pokoušejících se o odpověď.

brožovaná, 128 stran, 189 Kč

Tachles

Tachles souvisí s hebrejským slovem tachlit (smysl, účel, podstata) a doslova znamená „k věci“. Také dobrý humor jde k jádru, k podstatě problému – a v tomto smyslu je darem, protože dokáže rozzářit naši tvář ve chvíli, kdy je nám spíše do pláče. Všechny texty se zemítem způsobem strefují do vážných i malicherných problémů člověka i lidské společnosti. Berou si na mušku vztahy v rodině a mezi sousedy, náš vztah k autoritám, obchodní záležitosti, náboženství, politiku, lásku i faleš. V knize Tachles si přijdou na své ti, kdo mají rádi dvojsmysly, černý, laskavě ironický i poněkud nekorektní humor. Vhodný dárek pro milovníky židovského humoru i všechny, kdo se chtějí odreagovat od těžkostí všedního dne.

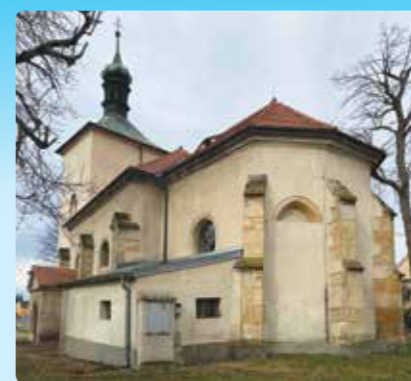
brožovaná, 256 stran, 329 Kč

- **Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli od 17.00 hodin**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- **Koncert, Česká Lípa, 21. prosince 2021**
Kostel Narození Panny Marie, 16.00 hodin. Účinkuje pěvecký sbor Evergreen.
- **Koncert, Tanvald - Šumburk, 21. prosince 2021**
Kostel sv. Františka, 18.00 hodin. Vánoční koncert pěveckých sborů ZUŠ Tanvald Hlázky, Melodia a Sen.
- **Koncert, Skalsko, 21. prosince 2021**
Kostel sv. Vojtěcha, 18.00 hodin. Vánoční koledy, účinkuje Kamil Škoda a doprovod.
- **Živý Betlém, Litoměřice, 23. prosince 2021**
Dómské náměstí, 14.00 – 17.00 hod. Na Dómském náměstí se můžete těšit na živý Betlém, vánoční koledy a mluvené slovo, živá zvířátka, Betlémské světlo, vánoční ozdoby.
- **Mše sv. pro rodiny s dětmi, Litoměřice, 24. prosince 2021**
Kostel Věch svatých, 16.00 hodin. Mše svatá pro rodiny s dětmi.
- **Hod Boží vánoční, Litoměřice, 25. prosince 2021**
Katedrála sv. Štěpána, 10.00 hodin. Mše sv., Hod Boží vánoční.
- **Svatoštěpánské putování, Roudnice n. Labem, Litoměřice, 26. prosince 2021**
Srdečně zveme k poslednímu putování v letošním roce. Trasa bude dlouhá cca 23 km a povede z Roudnice nad Labem přes Doksany a Terežín do Litoměřic ke katedrále sv. Štěpána. Sraz v 8.00 hodin na vlakovém nádraží v Roudnici nad Labem (pokud bude otevřena čekárna, tak uvnitř), v 17.00 hodin zakončení putování účastí na nešporech v katedrále sv. Štěpána (otevřena od 16.45 hodin).
- **Svatoštěpánská poutní slavnost katedrály, Litoměřice, 26. prosince 2021**
Katedrála sv. Štěpána, 10.00 hodin. Poutní mše svatá.
- **Koncert, 26. prosince, Jedlka**
Kostel sv. Anny, 16.00 hodin. Účinkuje pěvecký soubor Bel Canto.
- **Koncert, Staňkovice, 26. prosince 2021**
Kostel sv. Václava, 15.00 hodin. Setkání s vánoční koledou. Účinkuje sbor dětí ZŠ a MŠ Staňkovice, mluvené slovo Marek Vilém Štěpán.
- **Benefiční koncert, Horní Tanvald, 26. prosince 2021**
Kostel sv. Petra a Pavla, 15.30 hodin. Účinkují Luděk Vele - bas, Adéla Velová - soprán a Bohuslav Lédal - klavírní doprovod.
- **Koncert, Hrádek nad Nisou, 26. prosince 2021**
Kostel sv. Bartoloměje, 17.00 hodin. Koncertní provedení České mše vánoční J. J. Ryby.
- **Koncert, Vratislavice nad Nisou, 26. prosince 2021**
Kaple Vzkříšení, 18.00 hodin. Účinkují Regnis Liberec.
- **Děkovná bohoslužba, Litoměřice, 31. prosince 2021**
Katedrála sv. Štěpána, 16.00 hodin. Mše svatá.
- **Slavnost Panny Marie, Matky Boží, Litoměřice, 1. ledna 2022**
Katedrála sv. Štěpána, 10.00 hodin. Slavnostní mše svatá.
- **Svátek Křtu Páně, Hejnice, 9. ledna 2022**
Kostel Navštívení Panny Marie, 10.00 hodin. Tradiční mše svatá na svátek Křtu Páně s připomínkou 11. výročí úmrtí P. Miloše Rabana. Celebruje Václav Malý, světící biskup pražský
- **Nikodémova noc, Raspenava, 7. ledna 2022**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii - tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).
www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz
- **Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 7. ledna 2022**
Klášterní kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.
- **Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. ledna 2022**
Poutní kostel Panny Marie Bolesné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. dne neděle, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de
(Změna programu vyhrazena)

Společenství z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

VÝSTAVA BETLÉMU

KOSTEL
NANEBEVZETÍ
PANNY MARIE

Ústí nad Labem

16. 12. 2021 - 2. 1. 2022

Česká biskupská konference nabízí pro lidi ve službách církve

Naučte se, jak na vztahy, sociální sítě, financování církevních projektů a mnoho dalšího

Jednodenní kurzy, prezenčně nebo on-line, dotované ceny

3 typy na úspěšné kurzy, na které se „stojí fronta“:

- ☑ Řešení konfliktních situací a emočně náročných rozhovorů, lektor Mgr. Aleš Bednařík
- ☑ Komunikace na sociálních sítích, lektor Jan Zápotocký
- ☑ EU – příležitosti, které přináší a jak je využít?, lektor Ing. Jiří Krist a PhDr. Marie Váňrová

Kompletní nabídku a obsahy kurzů najdete na
www.cirkev.cz/vzdelavani

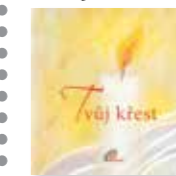
ČESKÁ
BISKUPSKÁ
KONFERENCE

Rezervujte si svůj kurz co nejdříve (kapacita omezena):
e-mail: vzdelavani@cirkev.cz
telefon: +420 220 181 305

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

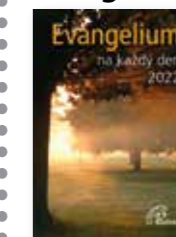
Tvůj křest

Dárková kniha ke křtu dítěte. Stručně a přehledně shrnuje celou liturgii svátosti křtu. Obsahuje prostor, kam lze zaznamenat datum a místo křtu, jméno křtícího kněze i jména přítomných členů rodiny. Další výhodou je místo k nalepení fotografií. Je to nejen památková publikace, ale i užitečná knížka, kterou bude moct dítě prakticky využít, když se bude připravovat na přijetí dalších svátostí. Křest tak může i o několik let později ožít jako důležitá událost jeho života, kterou mu rodiče (nebo prarodiče či kmotři) pečlivě zaznamenali.

vázaná, 48 stran, 165 Kč, 3. dotisk

Evangelium na každý den 2022

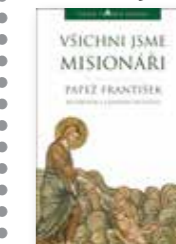

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání na rok 2022 připravil P. Petr Vrbacký. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne.

brožovaná, 488 stran, 119 Kč

Papež František – Gianni Valente

Všichni jsme misionáři

Rozhovor s papežem Františkem na téma misijního rozměru církve volně navazuje na encykliku Evangelium gaudium z roku 2013. Tentokrát papež hovoří velice osobním tónem a používá mnohé příklady a zkušenosti z vlastního života. Jde mu o to, abychom nezapomněli, že každý máme ve světě své jedinečné poslání, přičemž „bez něho nemůžeme dělat nic“ (srov. Jan 15,5). Misijní poslání křesťanů se nezakládá na lidské výmluvnosti ani na strategiích a metodách, ale na „síle přitažlivosti“, již působí živý Kristus v srdcích lidí: kež by tak mohl volně působit i skrze každého z nás.

brožovaná, 80 stran, cena 135 Kč

Jacques Philippe

Čas pro Boha: O vnitřní modlitbě

Rozhovor. Je radostné vidět, kolik lidí dnes žije po Bohu. Mnozí křesťané touží po hlubokém modlitebním životě, chtějí se „věnovat modlitbě“. Narážejí však na překážky, které jim brání na tuto cestu vykročit, ale hlavně na ní vytrvat. Je to obrovská škoda, neboť právě vytrvalost v modlitbě je tou úzkou branou vedoucí do Božího království, na tom se shodují všichni svatí. Kniha vychází v novém překladu.

brožovaná, 135 stran, 159 Kč

Papež František

Modlitba Otčenáš

Kniha obsahuje cyklus katechezí na téma modlitby Otčenáš. Papež František se neustále vrací k zásadní skutečnosti, že jsme v Kristu synové a dcery Otce, který nás nesmírně miluje; odtud pramení i synovská důvěra a smělost, s níž se obrácíme k našemu Otci na nebesích. A právě ve světle této víry, která je především vztahem, se nám modlitba Páně rozzáří všemi barvami.

brožovaná, 80 stran, cena 135 Kč

PANÍ ZDISLAVY

VII. ROČNÍK VÝTVARNÉ SOUTĚŽE pro žáky MŠ, ZŠ, ZUŠ a jednotlivce ve věku 5 – 15 let

2021 / 2022

www.zdislava.cz

Hospic sv. Štěpána Litoměřice

ROZSVÍŤME HVĚZDU PRO HOSPIC

Přinesme SVĚTLO tam, kde ho ubývá!
 Již 20 let pomáháme nevyléčitelně nemocným.
 DARUJTE a pomáhejte s námi!
www.hvezda.prohospic.cz

nebo přispějte převodem na účet č.:
 0000532525/0300 v. s. 21
 Rozsvítíme to dobré v nás!

QR kód

DĚKUJEME!

6. ročník tradiční vánoční sbírky pro hospic
 Darovat jakýkoliv finanční příspěvek a rozsvítit tak jednu z hvězd mohou lidé na webu:
www.hvezda.prohospic.cz

Na co je sbírka určena?
 Výtěžek sbírky je určen na pokrytí nákladů na lékařské pohotovosti, na nákup léků na bolest, na ochranné pomůcky, jejichž cena se rychle zvyšuje, nebo na psychologickou podporu.
 Každý si může vybrat to, co je mu blízké!

Nově zrekonstruovaná fara ležící v srdci Lužických hor vám nabízí krásné ubytování v čisté přírodě.

Pojďte s námi zažít Boží klid FARA JÍTRAVA

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jitřava
 E-mail: farnostjitrava@seznam.cz
 FARA JÍTRAVA, Jitřava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE
www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2022 vyjde pět čísel
- cena 1 ks je 40 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti. Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dlm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Přejeme požehnané svátky vánoční a krásný nový rok 2022

redakce časopisu Zdislava

Zdislava – časopis litoměřické diecéze
Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dlm.cz).
Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dlm.cz). **Odborná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davidková a Dominik Faustus (faustus@dlm.cz).
Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tiskárna v Ráji s.r.o., Pardubice. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dlm.cz), tel. +420 734 871 023.
 Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Foto: M. Davídek, D. Faustus, A. Fegyveres a archivy farností

Kostel Nanebevzetí Panny Marie,
Osek u Duchcova